

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

59ο έτος
14 Νοεμβρίου 2016

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2016/C 419/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* 1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2016/C 419/02

Υπόθεση C-165/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Alfredo Rendón Marín κατά Administración del Estado (Προδικαστική παραπομπή — Ιθαγένεια της Ένωσης — Άρθρα 20 και 21 ΣΛΕΕ — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Δικαίωμα διαμονής υπηκόου τρίτου κράτους ο οποίος έχει ποινικό ιστορικό — Γονέας έχων την αποκλειστική επιμέλεια δύο ανήλικων τέκνων, πολιτών της Ένωσης — Πρώτο τέκνο υπήκοος του κράτους μέλους κατοικίας — Δεύτερο τέκνο υπήκοος άλλου κράτους μέλους — Εθνική νομοθεσία αποκλείουσα τη χορήγηση άδειας διαμονής στον εν λόγω ανιόντα λόγω του ποινικού ιστορικού του — Άρνηση χορηγήσεως δικαιώματος διαμονής δυνάμει να οδηγήσει σε υποχρέωση των τέκνων να εγκαταλείψουν το έδαφος της Ένωσης) 2

2016/C 419/03

Υπόθεση C-304/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Secretary of State for the Home Department κατά CS (Προδικαστική παραπομπή — Ιθαγένεια της Ένωσης — Άρθρο 20 ΣΛΕΕ — Υπήκοος τρίτου κράτους ο οποίος συντηρεί τέκνο μικρής ηλικίας, πολίτη της Ένωσης — Δικαίωμα διαμονής στο κράτος μέλος του οποίου το τέκνο έχει την ιθαγένεια — Ποινικές καταδίκες του γονέα του τέκνου — Απόφαση απομακρύνσεως του γονέα η οποία συνεπάγεται την έμμεση απομάκρυνση του τέκνου) 3

2016/C 419/04	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-439/14 και C-488/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 [αιτήσεις των Curtea de Apel București, Curtea de Apel Oradea (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SC Star Storage SA κατά Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (INCI) (C-439/14), SC Max Boegl România SRL κ.λπ. κατά RA Aeroportul Oradea κ.λπ. (C-488/14) (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγίες 89/665/EOK και 92/13/EOK — Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασίες προσφυγής — Εθνική νομοθεσία που εξαρτά το παραδεκτό των προσφυγών κατά των πράξεων της αναθέτουσας αρχής από τη σύσταση «εγγυήσεως προσήκουσας συμπεριφοράς» — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας) . . .	3
2016/C 419/05	Υπόθεση C-484/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Landgericht München I (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Tobias Mc Fadden κατά Sony Music Entertainment Germany GmbH [Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνία της πληροφορίας — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Επαγγελματικό ασύρματο τοπικό δίκτυο (WLAN) — Ελεύθερη διάθεση στο κοινό — Ευθύνη των ενδιάμεσων παρόχων — Απλή μετάδοση — Οδηγία 2000/31/EK — Άρθρο 12 — Περιορισμός της ευθύνης — Ανώνυμος χρήστης του δικτύου αυτού — Προσβολή των δικαιωμάτων των δικαιούχων προστατευόμενου έργου — Υποχρέωση προστασίας του δικτύου — Αστική ευθύνη του επιτηδευματία]	4
2016/C 419/06	Υπόθεση C-516/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Barlis 06 — Investimentos Imobiliários e Turísticos SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira (Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 178, στοιχείο α' — Δικαίωμα εκπτώσεως — Όροι ασκήσεως — Άρθρο 226, σημεία 6 και 7 — Στοιχεία που πρέπει να αναγράφονται υποχρεωτικώς στο τιμολόγιο — Εύρος και είδος των παρασχεθεισών υπηρεσιών — Ημερομηνία κατά την οποία παρασχέθηκαν οι υπηρεσίες)	6
2016/C 419/07	Υπόθεση C-518/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Niedersächsisches Finanzgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Senatex GmbH κατά Finanzamt Hannover-Nord (Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 167, άρθρο 178, στοιχείο α', άρθρο 179 και άρθρο 226, σημείο 3 — Εκπτώση του φόρου εισροών — Έκδοση τιμολογίων χωρίς αναγραφή αριθμού φορολογικού μητρώου ή αριθμού μητρώου ΦΠΑ — Κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους αποκλείουσα την ex tunc διόρθωση τιμολογίου)	6
2016/C 419/08	Υπόθεση C-525/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρο 34 ΣΛΕΕ — Ποσοτικοί περιορισμοί επί των εισαγωγών — Μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος — Πολύτιμα μέταλλα που έχουν σφραγιστεί σε τρίτη χώρα σύμφωνα με την ολλανδική νομοθεσία — Εισαγωγή στην Τσεχική Δημοκρατία μετά τη θέση τους σε ελεύθερη κυκλοφορία — Αρνηση αναγνώρισεως της σφραγίδας — Προστασία των καταναλωτών — Αναλογικότητα — Παραδεκτό)	7
2016/C 419/09	Υπόθεση C-574/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Sąd Najwyższy (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA κατά Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Προδικαστική παραπομπή — Κρατικές ενισχύσεις — Μακροχρόνιες συμβάσεις αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας — Αποζημιώσεις που καταβάλλονται σε περίπτωση εκούσιας καταγγελίας — Απόφαση της Επιτροπής με την οποία διαπιστώνεται η συμβατότητα κρατικής ενισχύσεως με την εσωτερική αγορά — Έλεγχος από τον εθνικό δικαστή του κατά πόσον μια ενίσχυση είναι σύνομη — Ετήσια αναπροσαρμογή του λανθάνοντος κόστους — Χρονικό σημείο κατά το οποίο λαμβάνεται υπόψη η συμμετοχή ενός παραγωγού ενέργειας σε όμιλο επιχειρήσεων)	8
2016/C 419/10	Υπόθεση C-592/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — European Federation for Cosmetic Ingredients κατά Secretary of State for Business, Innovation and Skills, Attorney General [Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Καλλυντικά προϊόντα — Κανονισμός (ΕΚ) 1223/2009 — Άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Καλλυντικά προϊόντα τα οποία περιέχουν συστατικά ή συνδυασμούς συστατικών που έχουν αποτελέσει αντικείμενο δοκιμών σε ζώα, «προκειμένου να πληρούνται οι απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού» — Απαγόρευση τοποθετήσεως στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Περιεχόμενο]	9

2016/C 419/11	Υπόθεση C-596/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 14ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ana de Diego Porras κατά Ministerio de Defensa (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Ρήτρα 4 — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Έννοια των «συνθηκών απασχολήσεως» — Αποζημίωση σε περίπτωση λύσεως της συμβάσεως εργασίας — Αποζημίωση μη προβλεπόμενη από την εθνική νομοθεσία για τις συμβάσεις προσωρινής απασχολήσεως — Διαφορετική μεταχείριση σε σχέση με τους εργαζομένους αορίστου χρόνου)	9
2016/C 419/12	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-8/15 P έως C-10/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 20ής Σεπτεμβρίου 2016 — Ledra Advertising Ltd (C-8/15 P), Ανδρέας Ελευθερίου (C-9/15 P), Ελένη Ελευθερίου (C-9/15 P), Λίλια Παπαχριστοφή (C-9/15 P), Χρήστος Θεοφίλου (C-10/15 P), Ελένη Θεοφίλου (C-10/15 P) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (Αίτηση ανατρέσεως — Πρόγραμμα στηρίξεως σταθερότητας της Κυπριακής Δημοκρατίας — Μνημόνιο κατανόησης της 26ης Απριλίου 2013 για τους ειδικούς όρους οικονομικής πολιτικής που συνήφθη μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας — Καθήκοντα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας — Εξωσυμβατική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Προϋποθέσεις — Υποχρέωση διασφάλισης της συμβατότητας του εν λόγω μνημονίου κατανόησης με το δίκαιο της Ένωσης)	10
2016/C 419/13	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-14/15 και C-116/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Προσφυγή ακυρώσεως — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Αυτοματοποιημένη ανταλλαγή πληροφοριών — Άδειες κυκλοφορίας οχημάτων — Δακτυλοσκοπικά δεδομένα — Νομικό πλαίσιο εφαρμοστέο μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβώνας — Μεταβατικές διατάξεις — Παράγωγη νομική βάση — Διάκριση μεταξύ νομοθετικών πράξεων και εκτελεστικών μέτρων — Διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — Πρωτοβουλία κράτους μέλους ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Κανόνες ψηφοφορίας)	11
2016/C 419/14	Υπόθεση C-16/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 14ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Juzgado Contencioso-Administrativo nº 4 de Madrid (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — María Elena Pérez López κατά Servicio Madrileño de Salud (Comunidad de Madrid) (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Ρήτρες 3 έως 5 — Διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου στον τομέα της δημόσιας υγείας — Μέτρα για την αποφυγή καταχρήσεως των διαδοχικών σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου — Κυρώσεις — Αναχαρκτηρισμός της σχέσεως εργασίας — Δικαίωμα αποζημίωσης)	12
2016/C 419/15	Υπόθεση C-28/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Koninklijke KPN NV κ.λπ. κατά Autoriteit Consument en Markt (ACM) (Προδικαστική παραπομπή — Κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγία 2002/21/ΕΚ — Άρθρα 4 και 19 — Εθνική ρυθμιστική αρχή — Διαδικασίες εναρμόσεως — Σύσταση 2009/396/ΕΚ — Νομική ισχύς — Οδηγία 2002/19/ΕΚ — Άρθρα 8 και 13 — Φορέας εκμεταλλεύσεως ο οποίος ορίζεται ως έχων σημαντική ισχύ σε συγκεκριμένη αγορά — Υποχρεώσεις επιβαλλόμενες από εθνική ρυθμιστική αρχή — Έλεγχος τιμών και υποχρεώσεις σχετικά με το σύστημα κοστολόγησεως — Τέλη τερματισμού κλήσεων σταθερής και κινητής τηλεφωνίας — Έκταση του ελέγχου που δύνανται να διενεργήσουν τα εθνικά δικαστήρια επί των αποφάσεων των εθνικών ρυθμιστικών αρχών)	13
2016/C 419/16	Υπόθεση C-91/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Gerechtshof Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Kawasaki Motors Europe NV κατά Inspecteur van de Belastingdienst/Douane (Προδικαστική παραπομπή — Εκτίμηση του κύρους — Κανονισμός (ΕΚ) 1051/2009 — Κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κλάση 8701 — Ελκυστήρες — Διακρίσεις 8701 90 11 έως 8701 90 39 — Γεωργικοί ελκυστήρες και ελκυστήρες δασών (με εξαίρεση τους χειροδηγούμενους), τροχοφόροι, καινούργιοι — Ελαφρά τετράτροχα οχήματα παντός εδάφους που έχουν σχεδιαστεί για να χρησιμοποιούνται ως ελκυστήρες)	14

2016/C 419/17	<p>Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-105/15 έως C-109/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 20ής Σεπτεμβρίου 2016 — Κωνσταντίνος Μαλλής (C-105/15 P), Έλλη Κωνσταντίνου Μαλλή (C-105/15 P), Ταμείο Προνοίας Προσωπικού Τραπεζής Κύπρου (C-106/15 P), Πέτρος Χατζηθωμά (C-107/15 P), Ελενίτσα Χατζηθωμά (C-107/15 P), Λέλλα Χατζηγιάννου (C-108/15 P), Μαρίνος Νικολάου (C-109/15 P) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (Αίτηση αναιρέσεως — Πρόγραμμα στηρίξεως σταθερότητας της Κυπριακής Δημοκρατίας — Δήλωση της Ευρωομάδας σχετικά, μεταξύ άλλων, με την αναδιάρθρωση του τραπεζικού τομέα της Κύπρου — Προσφυγή ακυρώσεως)</p>	14
2016/C 419/18	<p>Υπόθεση C-110/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Microsoft Mobile Sales International Oy, πρώην Nokia Italia SpA κ.λπ. κατά Ministero per i beni e le attività culturali (MiBAC) κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Διανοητική ιδιοκτησία — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2001/29/EK — Αποκλειστικό δικαίωμα αναπαραγωγής — Εξαιρέσεις και περιορισμοί — Άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β' — Εξαιρέση της ιδιωτικής αντιγραφής — Δίκαιη αποζημίωση — Σύναψη συμφωνιών ιδιωτικού δικαίου για τον καθορισμό των κριτηρίων της απαλλαγής από το τέλος της δίκαιης αποζημιώσεως — Επιστροφή της αποζημιώσεως δυνάμει να ζητηθεί μόνον από τον τελικό χρήστη)</p>	15
2016/C 419/19	<p>Υπόθεση C-113/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG κατά Landeshauptstadt München (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2000/13/EK — Επισήμανση και παρουσίαση των τροφίμων — Άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο β' — Έννοια «προσσκευασμένο τρόφιμο» — Άρθρο 2 — Πληροφόρηση και προστασία των καταναλωτών — Άρθρο 3, παράγραφος 1, σημείο 8 — Τόπος καταγωγής ή προελεύσεως του τροφίμου — Άρθρο 13, παράγραφος 1 — Επισήμανση των προσσκευασμένων τροφίμων — Άρθρο 13, παράγραφος 4 — Συσκευασίες ή δοχεία των οποίων η μέγιστη πλευρά έχει επιφάνεια μικρότερη από 10 cm² — Οδηγία 2001/110/EK — Άρθρο 2, σημείο 4 — Αναγραφή της χώρας ή των χωρών καταγωγής του μελιού — Ατομικές μερίδες μελιού συσκευασμένες σε χαρτοκιβώτια εντός των οποίων παραδίδονται σε μονάδες ομαδικής εστίασεως — Ατομικές μερίδες που είτε πωλούνται μεμονωμένα είτε διατίθενται στον τελικό καταναλωτή ως μέρος έτοιμου γεύματος για το οποίο καταβάλλεται συνολικό τίμημα — Αναγραφή της χώρας ή των χωρών καταγωγής του μελιού)</p>	16
2016/C 419/20	<p>Υπόθεση C-139/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Αίτηση αναιρέσεως — Ταμείο Συνοχής — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Διαδικασία εκδόσεως της αποφάσεως από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή — Υπαρξη προθεσμίας — Μη τήρηση της προβλεπόμενης προθεσμίας — Συνέπειες)</p>	16
2016/C 419/21	<p>Υπόθεση C-140/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Αίτηση αναιρέσεως — Ταμείο Συνοχής — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Διαδικασία εκδόσεως της αποφάσεως από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή — Υπαρξη προθεσμίας — Μη τήρηση της προβλεπόμενης προθεσμίας — Συνέπειες)</p>	17
2016/C 419/22	<p>Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-184/15 και C-197/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 14ης Σεπτεμβρίου 2016 [αιτήσεις του Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Florentina Martínez Andrés κατά Servicio Vasco de Salud (C-184/15), Juan Carlos Castrejana López κατά Ayuntamiento de Vitoria (C-197/15) (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/EK — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Ρήτρες 5 και 8 — Χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου — Μέτρα για την πρόληψη της καταχρηστικής προσφυγής σε διαδοχικές συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου — Κυρώσεις — Μετατροπή της σχέσεως εργασίας ορισμένου χρόνου σε «σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου άνευ μονιμότητας» — Αρχή της αποτελεσματικότητας)</p>	18
2016/C 419/23	<p>Υπόθεση C-221/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Etablissements Fr. Colruyt NV (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2011/64/ΕΕ — Άρθρο 15, παράγραφος 1 — Ελεύθερος καθορισμός από τους κατασκευαστές και τους εισαγωγείς των μέγιστων τιμών λιανικής πωλήσεως των προϊόντων βιομηχανοποιημένου καπνού — Εθνική ρύθμιση η οποία απαγορεύει την πώληση τέτοιων προϊόντων από τους εμπόρους λιανικής σε τιμές χαμηλότερες από τις αναγραφόμενες στο φορολογικό επίσημα — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρο 34 ΣΛΕΕ — Τρόποι πωλήσεως — Άρθρο 101 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ)</p>	19

2016/C 419/24	Υπόθεση C-223/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — combit Software GmbH κατά Commit Business Solutions Ltd (Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ενιαίος χαρακτήρας — Διαπίστωση υπέρξεως κινδύνου συγχύσεως μόνο σε τμήμα της Ένωσης — Εδαφική ισχύς της απαγορεύσεως του άρθρου 102 του εν λόγω κανονισμού)	19
2016/C 419/25	Υπόθεση C-261/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Vrederegrecht te Ieper (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV κατά Gregory Demey [Σιδηροδρομικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 1371/2007 — Δικαιώματα και υποχρεώσεις των επιβατών — Απουσία τίτλου μεταφοράς — Μη εμπρόθεσμη τακτοποίηση — Ποινικό αδίκημα]	20
2016/C 419/26	Υπόθεση C-304/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/80/ΕΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 3 — Παράρτημα VI, μέρος Α — Περιορισμός των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων από μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης — Εφαρμογή — Σταθμός παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στο Aberthaw)	21
2016/C 419/27	Υπόθεση C-400/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Landkreis Potsdam-Mittelmark κατά Finanzamt Brandenburg (Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Δικαιώμα εκπτώσεως — Απόφαση 2004/817/ΕΚ — Κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους — Δαπάνες για αγαθά και υπηρεσίες — Χρησιμοποίησή τους για μη οικονομικούς σκοπούς σε ποσοστό ανώτερο του 90 % — Αποκλεισμός του δικαιώματος εκπτώσεως)	21
2016/C 419/28	Υπόθεση C-442/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 — Pensa Pharma, SA κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ferring BV, Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S (Αίτηση αναίρεσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Λεκτικό σήμα PENSA PHARMA — Εικονιστικό σήμα pensa — Αιτήσεις κηρύξεως ακυρότητας των δικαιούχων των λεκτικών σημάτων pentasa — Κήρυξη ακυρότητας — Διαδικασία ενώπιον του EUIPO — Μεταβολή του αντικειμένου της διαφοράς — Νέος ισχυρισμός ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου)	22
2016/C 419/29	Υπόθεση C-478/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Finanzgericht Baden-Württemberg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Peter Radgen, Lilian Radgen κατά Finanzamt Ettlingen (Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ίση μεταχείριση — Φόρος εισοδήματος — Απαλλαγή για εισοδήματα προερχόμενα από την άσκηση παρεπόμενης εκπαιδευτικής δραστηριότητας στην υπηρεσία νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου που εδρεύει σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε κράτος στο οποίο έχει εφαρμογή η Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992 — Νομοθεσία κράτους μέλους η οποία αποκλείει από την απαλλαγή αυτή τα εισοδήματα που προέρχονται από τέτοιου είδους δραστηριότητα, η οποία ασκείται στην υπηρεσία νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου που εδρεύει στην Ελβετία)	22
2016/C 419/30	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-490/15 P και C-505/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Σεπτεμβρίου 2016 — Ori Martin SA (C-490/15 P), Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (C-505/15 P) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του προεντεταμένου χάλυβα — Πρόστιμα — Υπολογισμός των προστίμων — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 23, παράγραφος 2 — Τεκμήριο πραγματικής ασκήσεως καθοριστικής επιρροής από τη μητρική εταιρία στη θυγατρική — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων — Αρχή της μη αναδρομικότητας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαιώμα πραγματικής προσφυγής εντός εύλογης προθεσμίας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων — Άρθρο 41 — Δικαιώμα να εξετάζονται οι υποθέσεις εντός εύλογης προθεσμίας)	23

2016/C 419/31	Υπόθεση C-519/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Σεπτεμβρίου 2016 — Trafilerie Meridionali SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του προεντεταμένου χάλυβα — Πρόστιμα — Υπολογισμός του ύψους των προστίμων — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων — Σημείο 35 — Πλήρης δικαιοδοσία — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαίωμα για αποτελεσματική ένδικη προσφυγή εντός ευλόγου χρόνου)	24
2016/C 419/32	Υπόθεση C-595/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 — National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC) κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αίτηση αναίρεσεως — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Κατάλογος των προσώπων, οργανισμών και οντοτήτων εις βάρος των οποίων επιβάλλεται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 945/2012 — Νομική βάση — Έννοια της συνδεόμενης οντότητας)	24
2016/C 419/33	Υπόθεση C-130/16 P: Αναίρεση που άσκησε την 1η Μαρτίου 2016 η Αναστασία-Σουλτάνα Γάκη κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 16 Δεκεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-547/15, Γάκη κατά Επιτροπής	25
2016/C 419/34	Υπόθεση C-394/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) στις 14 Ιουλίου 2016 — FMS Wertmanagement AöR κατά Heta Asset Resolution AG	25
2016/C 419/35	Υπόθεση C-395/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 15 Ιουλίου 2016 — DOCERAM GmbH κατά CeramTec GmbH	26
2016/C 419/36	Υπόθεση C-414/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 27 Ιουλίου 2016 — Vera Egenberger κατά Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.	27
2016/C 419/37	Υπόθεση C-418/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 28 Ιουλίου 2016 η mobile.de GmbH, πρώην mobile.international GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 12 Μαΐου 2016 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-322/14 και T-325/14, mobile.international κατά EUIPO — Rezon	28
2016/C 419/38	Υπόθεση C-435/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 4 Αυγούστου 2016 — Acacia Srl και Rolando D'Amato κατά Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG	29
2016/C 419/39	Υπόθεση C-441/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) στις 8 Αυγούστου 2016 — SMS group GmbH κατά Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice a Municipiului București	30
2016/C 419/40	Υπόθεση C-473/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 29 Αυγούστου 2016 — F κατά Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal	31
2016/C 419/41	Υπόθεση C-476/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Ministarstvo promorstva, prometa i infrastrukture — Uprava zračnog prometa, elektroničkih komunikacija i pošte (Κροατία) στις 30 Αυγούστου 2016 — Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo κατά Air Serbia A.D. Beograd i Dane Kondiča direktora Air Serbia A.D. Beograd	31
2016/C 419/42	Υπόθεση C-480/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 5 Σεπτεμβρίου 2016, Fidelity Funds κατά Skatteministeriet	32
2016/C 419/43	Υπόθεση C-483/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 6 Σεπτεμβρίου 2016 — Zsolt Sziber κατά ERSTE Bank Hungary Zrt.	32
2016/C 419/44	Υπόθεση C-490/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) στις 14 Σεπτεμβρίου 2016 — A.S. κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας	34

Γενικό Δικαστήριο

- 2016/C 419/45 Υπόθεση T-549/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Οκτωβρίου 2016 — Lidl Stiftung κατά EUIPO — Horno del Espinar (Castello) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Castello — Προγενέστερα εθνικά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης λεκτικά σήματα Castelló — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009) 36
- 2016/C 419/46 Υπόθεση T-724/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 2016 — European Children's Fashion Association και Instituto de Economía Pública κατά EACEA (Ρήτρα διατησίας — Συμφωνία επιχορηγήσεως που συνήφθη στο πλαίσιο του προγράμματος δράσεως «Lifelong Learning (2007-2013)» — Έργο «Brand & Merchandising manager for SMEs in the childrens' product sector» — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Πράξη εντασόμενη σε καθαρά συμβατικό πλαίσιο με το οποίο είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένη — Απαράδεκτο — Μη επιλέξιμες δαπάνες — Επιστροφή των καταβληθέντων ποσών — Έκθεση ελέγχου) 37
- 2016/C 419/47 Υπόθεση T-70/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 2016 — Trajektna luka Split κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ — Καθορισμός, εκ μέρους της αρχής λιμένος του Split, των τιμών για τις υπηρεσίες λιμένος που αφορούν τις εσωτερικές μεταφορές στα ανώτατα επίπεδα — Απόρριψη καταγγελίας — Καταγγελία την οποία εξετάζει η αρχή ανταγωνισμού κράτους μέλους — Έλλειψη συμφέροντος της Ένωσης) 37
- 2016/C 419/48 Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-129/15 και T-130/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2016 — Intesa Sanpaolo κατά EUIPO (WAVE 2 PAY και WAVE TO PAY) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης των λεκτικών σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης WAVE 2 PAY και WAVE TO PAY — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009] 38
- 2016/C 419/49 Υπόθεση T-335/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2016 — Universal Protein Supplements κατά EUIPO (Αναπαράσταση ενός body builder) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο αναπαριστά έναν body builder — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] 39
- 2016/C 419/50 Υπόθεση T-337/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2016 — Bach Flower Remedies κατά EUIPO — Durapharma (RESCUE) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης RESCUE — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα αποκτηθέντος με τη χρήση — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 52, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009] 39
- 2016/C 419/51 Υπόθεση T-355/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 2016 — Alrex Pharma κατά EUIPO — Astex Pharmaceuticals (ASTEX) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ASTEX — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ALPEX — Έλλειψη ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 — Άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009] 40
- 2016/C 419/52 Υπόθεση T-370/15 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 2016 — CJ κατά ECDC (Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχος υπάλληλος — Σύμβαση ορισμένου χρόνου — Καταγγελία — Κλονισμός της σχέσεως εμπιστοσύνης — Δικαίωμα ακρόασης) 40

2016/C 419/53	Υπόθεση T-395/15 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 2016 — ECDC κατά CJ (Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχος υπάλληλος — Σύμβαση ορισμένου χρόνου — Καταγγελία — Κλονισμός της σχέσεως εμπιστοσύνης — Δικαίωμα ακροάσεως)	41
2016/C 419/54	Υπόθεση T-430/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 2016 — Flowil International Lighting κατά EUIPO — Lorimod Prod Com (Sylvania Food) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Sylvania Food — Προγενέστερα λεκτικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης SYLVANIA — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009]	42
2016/C 419/55	Υπόθεση T-456/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 2016 — Foodcare κατά EUIPO — Michalczewski (T.G.R. ENERGY DRINK) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης T.G.R. ENERGY DRINK — Κακή πίστη — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	42
2016/C 419/56	Υπόθεση T-574/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2016 — Kozmetika Afrodita κατά EUIPO — Núñez Martín και Machado Montesinos (KOZMETIKA AFRODITA) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης KOZMETIKA AFRODITA — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα EXOTIC AFRODITA MYSTIC MUSK OIL και προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα AFRODITA MYSTIC MUSK OIL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	43
2016/C 419/57	Υπόθεση T-575/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2016 — Kozmetika Afrodita κατά EUIPO — Núñez Martín και Machado Montesinos (AFRODITA COSMETICS) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης AFRODITA COSMETICS — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα EXOTIC AFRODITA MYSTIC MUSK OIL και προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα AFRODITA MYSTIC MUSK OIL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	43
2016/C 419/58	Υπόθεση T-593/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2016 — The Art Company B & S κατά EUIPO — G-Star Raw (THE ART OF RAW) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης THE ART OF RAW — Προγενέστερο εθνικό και προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης art και προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης The Art Company — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	44
2016/C 419/59	Υπόθεση T-73/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2016 — Aston Martin Lagonda κατά EUIPO (Απεικόνιση πλέγματος επί του εμπρόσθιου τμήματος μηχανοκίνητου οχήματος) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ανάκληση της αιτήσεως καταχώρισεως — Κατάργηση της δίκης)	45
2016/C 419/60	Υπόθεση T-87/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2016 — Aston Martin Lagonda κατά EUIPO (Απεικόνιση πλέγματος επί του εμπρόσθιου τμήματος μηχανοκίνητου οχήματος) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ανάκληση της αιτήσεως καταχώρισεως — Κατάργηση της δίκης)	45
2016/C 419/61	Υπόθεση T-382/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Σεπτεμβρίου 2016 — Greenpeace Energy κ. λπ. κατά Επιτροπής [Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Πυρηνική ενέργεια — Ενίσχυση υπέρ του πυρηνικού σταθμού ηλεκτροπαραγωγής Hinkley Point C — Συμβόλαιο επί της διαφοράς (CFD), συμφωνία με τον Υπουργό (Secretary of State Agreement) και εγγύηση δανείου — Απόφαση που κηρύσσει την ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά — Δεν θίγεται ουσιαδώς η ανταγωνιστική θέση — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο]	46

2016/C 419/62	Υπόθεση T-408/16: Προσφυγή της 27ης Ιουλίου 2016 — HX κατά Συμβουλίου	46
2016/C 419/63	Υπόθεση T-458/16: Προσφυγή της 28ης Ιουλίου 2016 — Acquafarm κατά Επιτροπής	47
2016/C 419/64	Υπόθεση T-637/16: Προσφυγή της 6ης Σεπτεμβρίου 2016 — Wabco Europe κατά Επιτροπής	48
2016/C 419/65	Υπόθεση T-639/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 7 Σεπτεμβρίου 2016 η FV κατά της απόφασης που εξέδωσε στις 28 Ιουνίου 2016 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-40/15, FV κατά Συμβουλίου . .	49
2016/C 419/66	Υπόθεση T-643/16: Προσφυγή της 11ης Σεπτεμβρίου 2016 — Gamaa Islamya Egyrte κατά Συμβουλίου	50
2016/C 419/67	Υπόθεση T-646/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 6 Σεπτεμβρίου 2016 ο Erik Simpson κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 24 Ιουνίου 2016 στην υπόθεση F-142/11 RENV, Simpson κατά Συμβουλίου	51
2016/C 419/68	Υπόθεση T-652/16 P: Αίτηση αναίρεσης που άσκησε στις 16 Σεπτεμβρίου 2016 η HD κατά της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 21 Ιουλίου 2016 στην υπόθεση F-136/15, HD κατά Κοινοβουλίου	51
2016/C 419/69	Υπόθεση T-671/16: Προσφυγή της 20ής Σεπτεμβρίου 2016 — Villeneuve κατά Επιτροπής	52
2016/C 419/70	Υπόθεση T-674/16: Προσφυγή της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 — Seigneur κατά ΕΚΤ	53
2016/C 419/71	Υπόθεση T-677/16: Προσφυγή-αγωγή της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 — Bowles κατά ΕΚΤ	54
2016/C 419/72	Υπόθεση T-678/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 23 Σεπτεμβρίου 2016 ο Sergio Siragusa κατά της διατάξεως που εξέδωσε στις 13 Ιουλίου 2016 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-124/15, Siragusa κατά Συμβουλίου	55
2016/C 419/73	Υπόθεση T-679/16: Προσφυγή της 26ης Σεπτεμβρίου 2016 — Athletic Club κατά Επιτροπής	56
2016/C 419/74	Υπόθεση T-707/16: Προσφυγή της 3ης Οκτωβρίου 2016 — Enoitalia κατά EUIPO — La Rural Viñedos y Bodegas (ANTONIO RUBINI)	57

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2016/C 419/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 410 της 7.11.2016

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 402 της 31.10.2016

EE C 392 της 24.10.2016

EE C 383 της 17.10.2016

EE C 371 της 10.10.2016

EE C 364 της 3.10.2016

EE C 350 της 26.9.2016

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Alfredo Rendón Marín κατά Administración del Estado

(Υπόθεση C-165/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ιθαγένεια της Ένωσης — Άρθρα 20 και 21 ΣΛΕΕ — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Δικαίωμα διαμονής υπηκόου τρίτου κράτους ο οποίος έχει ποινικό ιστορικό — Γονέας έχων την αποκλειστική επιμέλεια δύο ανήλικων τέκνων, πολιτών της Ένωσης — Πρώτο τέκνο υπήκοος του κράτους μέλους κατοικίας — Δεύτερο τέκνο υπήκοος άλλου κράτους μέλους — Εθνική νομοθεσία αποκλείουσα τη χορήγηση άδειας διαμονής στον εν λόγω ανιόντα λόγω του ποινικού ιστορικού του — Άρνηση χορηγήσεως δικαιώματος διαμονής δυνάμενη να οδηγήσει σε υποχρέωση των τέκνων να εγκαταλείψουν το έδαφος της Ένωσης)

(2016/C 419/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Alfredo Rendón Marín

Αναρρεσίβλητη: Administración del Estado

Διατακτικό

Κατ' ορθή ερμηνεία, το άρθρο 21 ΣΛΕΕ και η οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση επιβάλλουσα την αυτοδίκαιη απόρριψη αιτήσεως χορηγήσεως άδειας διαμονής υπηκόου τρίτου κράτους, γονέα ανήλικου τέκνου πολίτη της Ένωσης, υπηκόου κράτους μέλους διάφορου του κράτους μέλους υποδοχής, το οποίο συντηρείται από τον ίδιο και συνοικεί με αυτόν στο κράτος μέλος υποδοχής, εκ μόνου του λόγου ότι ο αιτών έχει ποινικό ιστορικό.

Κατ' ορθή ερμηνεία, το άρθρο 20 ΣΛΕΕ αντιτίθεται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση επιβάλλουσα την αυτοδίκαιη απόρριψη αιτήσεως χορηγήσεως άδειας διαμονής υπηκόου τρίτου κράτους, γονέα ανήλικων τέκνων πολιτών της Ένωσης των οποίων ο ίδιος έχει την αποκλειστική επιμέλεια, εκ μόνου του λόγου ότι ο αιτών έχει ποινικό ιστορικό, οσάκις η απόρριψη αυτή έχει ως συνέπεια να αναγκασθούν τα εν λόγω τέκνα να εγκαταλείψουν το έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 175 της 10.6.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Secretary of State for the Home Department κατά CS

(Υπόθεση C-304/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ιθαγένεια της Ένωσης — Άρθρο 20 ΣΔΕΕ — Υπήκοος τρίτου κράτους ο οποίος συντηρεί τέκνο μικρής ηλικίας, πολίτη της Ένωσης — Δικαίωμα διαμονής στο κράτος μέλος του οποίου το τέκνο έχει την ιθαγένεια — Ποινικές καταδίκες του γονέα του τέκνου — Απόφαση απομακρύνσεως του γονέα η οποία συνεπάγεται την έμμεση απομάκρυνση του τέκνου)

(2016/C 419/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Secretary of State for the Home Department

κατά

CS

Διατακτικό

Το άρθρο 20 ΣΔΕΕ έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία επιβάλλει την απέλαση από το κράτος μέλος αυτό, προς τρίτο κράτος, υπηκόου του τρίτου κράτους ο οποίος έχει καταδικαστεί για ποινικό αδίκημα, ενώ το πρόσωπο αυτό έχει την πραγματική επιμέλεια τέκνου μικρής ηλικίας, υπηκόου του εν λόγω κράτους μέλους, στο οποίο διαμένει από τη γέννησή του χωρίς να έχει ασκήσει το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας, όταν η απέλαση του προσώπου αυτού θα επέβαλλε στο τέκνο να εγκαταλείψει το έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στερώντας του κατ' αυτόν τον τρόπο τη δυνατότητα πραγματικής απολαύσεως, κατά το ουσιώδες μέρος τους, των δικαιωμάτων του ως πολίτη της Ένωσης. Υπό εξαιρετικές, πάντως, συνθήκες, κράτος μέλος μπορεί να λάβει μέτρο απελάσεως, υπό την προϋπόθεση ότι το μέτρο αυτό στηρίζεται στην ατομική συμπεριφορά του υπηκόου του τρίτου κράτους, η οποία πρέπει να αποτελεί πραγματική, ενεστώσα και επαρκώς σοβαρή απειλή για θεμελιώδες συμφέρον της κοινωνίας του εν λόγω κράτους μέλους και να στηρίζεται στη λήψη υπόψη των διαφόρων εμπλεκόμενων συμφερόντων, πράγμα που εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει.

⁽¹⁾ EE C 315 της 15.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 [αιτήσεις των Curtea de Apel București, Curtea de Apel Oradea (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SC Star Storage SA κατά Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (INCI) (C-439/14), SC Max Boegl România SRL κ.λπ. κατά RA Aeroportul Oradea κ.λπ. (C-488/14)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-439/14 και C-488/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγίες 89/665/ΕΟΚ και 92/13/ΕΟΚ — Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασίες προσφυγής — Εθνική νομοθεσία που εξαρτά το παραδεκτό των προσφυγών κατά των πράξεων της αναθέτουσας αρχής από τη σύσταση «εγγυήσεως προσήκουσας συμπεριφοράς» — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας)

(2016/C 419/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούντα δικαστήρια

Curtea de Apel București, Curtea de Apel Oradea

Διάδικοι στις υποθέσεις των κυρίων δικών

SC Star Storage SA (C-439/14), SC Max Boegl România SRL, SC UTI Grup SA, Astaldi SpA, SC Construcții Napoca SA (C-488/14)

κατά

Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI) (C-439/14), RA Aeroportul Oradea, SC Porr Construct SRL, Teerag-Asdag Aktiengesellschaft SC Col-Air Trading SRL, AVZI SA, Trameco SA, Iamsat Muntenia SA (C-488/14)

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφοι 1 έως 3, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, και το άρθρο 1, παράγραφοι 1 έως 3, της οδηγίας 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στις διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2007/66, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία, όπως η επίδικη στις υποθέσεις των κυρίων δικών, η οποία εξαρτά το παραδεκτό οποιασδήποτε προσφυγής κατά πράξεως της αναθέτουσας αρχής από την υποχρέωση του προσφεύγοντος να συστήσει την εγγύηση προσήκουσας συμπεριφοράς την οποία η νομοθεσία αυτή προβλέπει υπέρ της αναθέτουσας αρχής, εφόσον η ως άνω εγγύηση επιστρέφεται στον προσφεύγοντα ανεξάρτητα από την έκβαση της προσφυγής.

⁽¹⁾ EE C 448 της 15.12.2014.
EE C 26 της 26.1.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Landgericht München I (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Tobias Mc Fadden κατά Sony Music Entertainment Germany GmbH

(Υπόθεση C-484/14) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνία της πληροφορίας — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Επαγγελματικό ασύρματο τοπικό δίκτυο (WLAN) — Ελεύθερη διάθεση στο κοινό — Ευθύνη των ενδιαμεσών παρόχων — Απλή μετάδοση — Οδηγία 2000/31/ΕΚ — Άρθρο 12 — Περιορισμός της ευθύνης — Ανώνυμος χρήστης του δικτύου αυτού — Προσβολή των δικαιωμάτων των δικαιούχων προστατευόμενου έργου — Υποχρέωση προστασίας του δικτύου — Αστική ευθύνη του επιτηδευματία]

(2016/C 419/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht München I

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Tobias Mc Fadden

κατά

Sony Music Entertainment Germany GmbH

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 12, παράγραφος 1, πρώτο ήμισυ της περιόδου, της οδηγίας 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά, στην εσωτερική αγορά (οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο), σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής και το άρθρο 1, σημείο 2, της οδηγίας 98/34/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 98/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, έχει την έννοια ότι υπηρεσία, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία παρέχεται από αυτόν που διατηρεί σε λειτουργία δίκτυο επικοινωνιών και συνίσταται στη δωρεάν διάθεση του εν λόγω δικτύου στο κοινό, αποτελεί «υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας» κατά την έννοια της πρώτης ως άνω διατάξεως όταν πραγματοποιείται από τον συγκεκριμένο παρέχοντα πρόσβαση προκειμένου να διαφημιστούν προϊόντα ή υπηρεσίες που πωλεί ή παρέχει ο ίδιος.
- 2) Το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31, έχει την έννοια ότι, για να θεωρείται παρασχεθείσα η υπηρεσία που προβλέπεται στη διάταξη αυτή, η οποία συνίσταται στην παροχή προσβάσεως σε δίκτυο επικοινωνιών, η πρόσβαση αυτή δεν πρέπει να βαίνει πέραν του πλαισίου της τεχνικής, αυτόματης και παθητικής μεθόδου που εξασφαλίζει την πραγματοποίηση της απαραίτητης μεταδόσεως πληροφοριών και δεν χρειάζεται να πληρούνται καμία άλλη προϋπόθεση.
- 3) Το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31, έχει την έννοια ότι η προϋπόθεση που προβλέπεται στο άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας αυτής δεν έχει κατ' αναλογία εφαρμογή στο εν λόγω άρθρο 12, παράγραφος 1.
- 4) Το άρθρο 12, παράγραφος 1, πρώτο ήμισυ της περιόδου, της οδηγίας 2000/31, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο β', της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια ότι δεν υφίστανται άλλες προϋποθέσεις, πέραν της αναφερόμενης στη διάταξη αυτή, στις οποίες υπόκειται ο παρέχων πρόσβαση σε δίκτυο επικοινωνιών.
- 5) Το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31 έχει την έννοια ότι έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στο να ζητήσει ο θιγείς από την προσβολή των δικαιωμάτων του επί ενός έργου αποζημίωση από τον παρέχοντα πρόσβαση σε δίκτυο επικοινωνιών με το αιτιολογικό ότι μία από τις προσβάσεις αυτές χρησιμοποιήθηκε από τρίτους για την προσβολή των δικαιωμάτων του, καθώς και την επιστροφή των εξόδων οχλήσεων και των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε για την άσκηση αγωγής αποζημίωσης. Αντιθέτως, η διάταξη αυτή έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στο να ζητήσει το πρόσωπο αυτό την παράλειψη στο μέλλον της εν λόγω προσβολής, καθώς και την επιστροφή των εξόδων οχλήσεων και των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε στρεφόμενος κατά του παρέχοντος πρόσβαση σε δίκτυο επικοινωνιών του οποίου οι υπηρεσίες χρησιμοποιήθηκαν για την διάπραξη της προσβολής, στην περίπτωση που τα αιτήματα αυτά αφορούν ή έπονται της εκδόσεως διαταγής από εθνική διοικητική αρχή ή εθνικό δικαστήριο που υποχρεώνει τον εν λόγω παρέχοντα την πρόσβαση να μην επιτρέπει στο μέλλον την ως άνω προσβολή.
- 6) Το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31, σε συνδυασμό με το άρθρο 12, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια, λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων που απορρέουν από την προστασία των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, καθώς και των κανόνων που προβλέπουν οι οδηγίες 2001/29 και 2004/48, ότι δεν αντιτίθεται, κατ' αρχήν, στην έκδοση διαταγής, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία υποχρεώνει τον παρέχοντα πρόσβαση σε δίκτυο επικοινωνιών μέσω του οποίου το κοινό μπορεί να συνδεθεί στο διαδίκτυο, επ' απειλή χρηματικής ποινής, να μην επιτρέπει σε τρίτους να θέτουν στη διάθεση του κοινού, μέσω της συνδέσεως αυτής, ορισμένο έργο ή τμήματα του έργου αυτού που προστατεύονται από το δικαίωμα του δημιουργού, σε ομότιμο δίκτυο (peer-to-peer), όταν ο εν λόγω παρέχων την πρόσβαση έχει την επιλογή να λάβει τεχνικά μέτρα για να συμμορφωθεί με την ως άνω διαταγή, ακόμη και αν το μόνο μέτρο που μπορεί αυτός να λάβει συνίσταται στην προστασία με χρήση κωδικού της συνδέσεως στο διαδίκτυο, καθόσον οι χρήστες του δικτύου αυτού θα ήταν υποχρεωμένοι, προκειμένου να αποκτήσουν τον κωδικό, να αποκάλυψουν την ταυτότητά τους και δεν θα μπορούσαν επομένως να ενεργούν ανώνυμα, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 46 της 9.2.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Barlis 06 — Investimentos Imobiliários e Turísticos SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-516/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 178, στοιχείο α' — Δικαίωμα εκπτώσεως — Όροι ασκήσεως — Άρθρο 226, σημεία 6 και 7 — Στοιχεία που πρέπει να αναγράφονται υποχρεωτικώς στο τιμολόγιο — Εύρος και είδος των παρασχεθεισών υπηρεσιών — Ημερομηνία κατά την οποία παρασχέθηκαν οι υπηρεσίες)

(2016/C 419/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Barlis 06 — Investimentos Imobiliários e Turísticos SA

κατά

Autoridade Tributária e Aduaneira

Διατακτικό

Το άρθρο 226 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι τιμολόγια στα οποία αναγράφεται απλώς η ένδειξη «παροχή νομικών υπηρεσιών από [συγκεκριμένη ημερομηνία] μέχρι σήμερα», όπως τα επίμαχα στην υπόθεση της κύριας δίκης, δεν πληρούν, καταρχήν, τις απαιτήσεις του σημείου 6 του άρθρου αυτού και ότι τιμολόγια στα οποία αναγράφεται απλώς η ένδειξη «νομικές υπηρεσίες που έχουν παρασχεθεί μέχρι σήμερα» δεν πληρούν, καταρχήν, τις απαιτήσεις ούτε του εν λόγω σημείου 6 ούτε εκείνες του σημείου 7 του εν λόγω άρθρου, στοιχεία των οποίων η διακρίβωση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο.

Το άρθρο 178, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112 έχει την έννοια ότι αποκλείει τη δυνατότητα των εθνικών φορολογικών αρχών να απορρίπτουν αίτημα ασκήσεως του δικαιώματος εκπτώσεως του ΦΠΑ απλώς και μόνον επειδή ο υποκείμενος στον φόρο κατέχει τιμολόγιο που δεν πληροί τις απαιτούμενες βάσει του άρθρου 226, σημεία 6 και 7, της οδηγίας αυτής προϋποθέσεις, μολονότι οι αρχές αυτές διαθέτουν όλα τα αναγκαία στοιχεία για να διακριβώσουν αν πληρούνται οι ουσιαστικές προϋποθέσεις ασκήσεως του δικαιώματος αυτού.

⁽¹⁾ EE C 34 της 2.2.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Niedersächsisches Finanzgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Senatex GmbH κατά Finanzamt Hannover-Nord

(Υπόθεση C-518/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 167, άρθρο 178, στοιχείο α', άρθρο 179 και άρθρο 226, σημείο 3 — Έκπτωση του φόρου εισροών — Έκδοση τιμολογίων χωρίς αναγραφή αριθμού φορολογικού μητρώου ή αριθμού μητρώου ΦΠΑ — Κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους αποκλείουσα την *ex tunc* διόρθωση τιμολογίου)

(2016/C 419/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Niedersächsisches Finanzgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Senatex GmbH

κατά

Finanzamt Hannover-Nord

Διατακτικό

Το άρθρο 167, το άρθρο 178, στοιχείο α', το άρθρο 179 και το άρθρο 226, σημείο 3, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως αυτή της κύριας δίκης, δυνάμει της οποίας η διόρθωση τιμολογίου η οποία αφορά υποχρεωτική ένδειξη, ήτοι τον αριθμό μητρώου ΦΠΑ, δεν παράγει αναδρομικά αποτελέσματα, οπότε το δικαίωμα προς έκπτωση του ΦΠΑ που ασκείται βάσει του διορθωμένου τιμολογίου αφορά όχι το έτος κατά τη διάρκεια του οποίου είχε αρχικώς εκδοθεί το εν λόγω τιμολόγιο, αλλά το έτος κατά τη διάρκεια του οποίου επήλθε η σχετική διόρθωση.

(¹) EE C 34 της 2.2.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας**(Υπόθεση C-525/14) (¹)**

(Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρο 34 ΣΛΕΕ — Ποσοτικοί περιορισμοί επί των εισαγωγών — Μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος — Πολύτιμα μέταλλα που έχουν σφραγιστεί σε τρίτη χώρα σύμφωνα με την ολλανδική νομοθεσία — Εισαγωγή στην Τσεχική Δημοκρατία μετά τη θέση τους σε ελεύθερη κυκλοφορία — Άρνηση αναγνώρισεως της σφραγίδας — Προστασία των καταναλωτών — Αναλογικότητα — Παραδεκτό)

(2016/C 419/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Němečková E. Manhaeve και G. Wilms)

Καθή: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, T. Müller, J. Vlácil, και J. Očková)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθή: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: D. Colas και R. Coesme)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Τσεχική Δημοκρατία, αρνούμενη να αναγνωρίσει τις σφραγίδες του WaarborgHolland, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 34 ΣΛΕΕ.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Τσεχική Δημοκρατία και η Γαλλική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 46 της 9.2.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Sąd Najwyższy (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA κατά Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

(Υπόθεση C-574/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κρατικές ενισχύσεις — Μακροχρόνιες συμβάσεις αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας — Αποζημιώσεις που καταβάλλονται σε περίπτωση εκούσιας καταγγελίας — Απόφαση της Επιτροπής με την οποία διαπιστώνεται η συμβατότητα κρατικής ενίσχυσεως με την εσωτερική αγορά — Έλεγχος από τον εθνικό δικαστή του κατά πόσον μια ενίσχυση είναι σύμφωνη — Ετήσια αναπροσαρμογή του λανθάνοντος κόστους — Χρονικό σημείο κατά το οποίο λαμβάνεται υπόψη η συμμετοχή ενός παραγωγού ενέργειας σε όμιλο επιχειρήσεων)

(2016/C 419/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Najwyższy

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA

κατά

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 107 ΣΛΕΕ και το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 2, της απόφασης 2009/287/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Σεπτεμβρίου 2007, σχετικά με κρατική ενίσχυση την οποία χορήγησε η Πολωνία ως μέρος συμβάσεων αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας και σχετικά με κρατική ενίσχυση την οποία σκοπεύει να χορηγήσει η Πολωνία ως αποζημίωση για την εκούσια καταγγελία συμβάσεων αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, έχουν την έννοια ότι, όταν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει εξετάσει ένα καθεστώς κρατικών ενισχύσεων υπό το πρίσμα της ανακοινώσεως της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 2001, σχετικά με τη μέθοδο ανάλυσης των κρατικών ενισχύσεων που σχετίζονται με λανθάνον κόστος και έχει κρίνει το εν λόγω καθεστώς συμβατό με την εσωτερική αγορά πριν από την εφαρμογή του, οι εθνικές αρχές και τα εθνικά δικαστήρια δεν επιτρέπεται να προβαίνουν με τη σειρά τους, κατά το χρονικό διάστημα εφαρμογής της οικείας ενίσχυσεως, σε έλεγχο του κατά πόσον η ενίσχυση αυτή είναι σύμφωνη με τις αρχές που εκτίθενται στην εν λόγω μεθοδολογία.
- 2) Το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, της απόφασης 2009/287, υπό το πρίσμα της ανακοινώσεως της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 2001, σχετικά με τη μέθοδο ανάλυσης των κρατικών ενισχύσεων που σχετίζονται με λανθάνον κόστος, και υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, έχει την έννοια ότι, κατά τον καθορισμό της ετήσιας αναπροσαρμογής της καταβλητέας σε παραγωγό που μετέχει σε όμιλο επιχειρήσεων αποζημιώσεως για το λανθάνον κόστος, η συμμετοχή του εν λόγω παραγωγού σε όμιλο και, συνακόλουθα, το οικονομικό αποτέλεσμα του εν λόγω ομίλου πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την ημερομηνία κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η αναπροσαρμογή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 89 της 16.3.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — European Federation for Cosmetic Ingredients κατά Secretary of State for Business, Innovation and Skills, Attorney General

(Υπόθεση C-592/14) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Καλλυντικά προϊόντα — Κανονισμός (ΕΚ) 1223/2009 — Άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Καλλυντικά προϊόντα τα οποία περιέχουν συστατικά ή συνδυασμούς συστατικών που έχουν αποτελέσει αντικείμενο δοκιμών σε ζώα, «προκειμένου να πληρούνται οι απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού» — Απαγόρευση τοποθέτησως στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Περιεχόμενο]

(2016/C 419/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

European Federation for Cosmetic Ingredients

κατά

Secretary of State for Business, Innovation and Skills, Attorney General

παρισταμένων των:

Cruelty Free International, πρώην British Union for the Abolition of Vivisection, European Coalition to End Animal Experiments

Διατακτικό

Το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1223/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για τα καλλυντικά προϊόντα, έχει την έννοια ότι είναι δυνατό να απαγορεύει την τοποθέτηση στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης καλλυντικών προϊόντων, ορισμένα συστατικά των οποίων έχουν αποτελέσει αντικείμενο δοκιμών σε ζώα εκτός του εδάφους της Ένωσης, προκειμένου να επιτραπεί η διάθεση καλλυντικών προϊόντων στο εμπόριο εντός τρίτων χωρών, αν τα δεδομένα που προκύπτουν από τις δοκιμές αυτές χρησιμοποιούνται για να αποδειχθεί η ασφάλεια των εν λόγω προϊόντων με σκοπό την τοποθέτησή τους στην αγορά της Ένωσης.

⁽¹⁾ EE C 81 της 9.3.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 14ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ana de Diego Porras κατά Ministerio de Defensa

(Υπόθεση C-596/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Ρήτρα 4 — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Έννοια των «συνθηκών απασχολήσεως» — Αποζημίωση σε περίπτωση λύσεως της συμβάσεως εργασίας — Αποζημίωση μη προβλεπόμενη από την εθνική νομοθεσία για τις συμβάσεις προσωρινής απασχολήσεως — Διαφορετική μεταχείριση σε σχέση με τους εργαζομένους αορίστου χρόνου)

(2016/C 419/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ana de Diego Porras

κατά

Ministerio de Defensa

Διατακτικό

- 1) Η ρήτρα 4, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαisiού για την εργασία ορισμένου χρόνου η οποία συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και έχει προσαρτηθεί στην οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, έχει την έννοια ότι στις «συνθήκες απασχολήσεως» περιλαμβάνεται η αποζημίωση την οποία υποχρεούται να καταβάλει ο εργοδότης στον εργαζόμενο λόγω λύσεως της συμβάσεως εργασίας του ορισμένου χρόνου.
- 2) Η ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαisiού για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία έχει προσαρτηθεί στην οδηγία 1999/70, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία, όπως αυτή της κύριας δίκης, η οποία δεν αναγνωρίζει δικαίωμα αποζημιώσεως λόγω λύσεως της συμβάσεως εργασίας σε εργαζόμενο στο πλαίσιο συμβάσεως εργασίας *interinidad*, ενώ επιτρέπει τη χορήγηση τέτοιας αποζημιώσεως, μεταξύ άλλων, σε αντίστοιχους εργαζομένους αορίστου χρόνου. Το γεγονός και μόνον ότι ο εν λόγω εργαζόμενος πραγματοποίησε την εργασία του βάσει συμβάσεως εργασίας *interinidad* δεν αποτελεί αντικειμενικό λόγο, ο οποίος να δικαιολογεί τη μη χορήγηση της αποζημιώσεως αυτής στον ως άνω εργαζόμενο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 96 της 23.3.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 20ής Σεπτεμβρίου 2016 — Ledra Advertising Ltd (C-8/15 P), Ανδρέας Ελευθερίου (C-9/15 P), Ελένη Ελευθερίου (C-9/15 P), Λίλια Παπαχριστοφή (C-9/15 P), Χρήστος Θεοφίλου (C-10/15 P), Ελένη Θεοφίλου (C-10/15 P) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-8/15 P έως C-10/15 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Πρόγραμμα στηρίξεως σταθερότητας της Κυπριακής Δημοκρατίας — Μνημόνιο κατανόησης της 26ης Απριλίου 2013 για τους ειδικούς όρους οικονομικής πολιτικής που συνήφθη μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας — Καθήκοντα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας — Εξωσυμβατική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Προϋποθέσεις — Υποχρέωση διασφαλίσεως της συμβατότητας του εν λόγω μνημονίου κατανόησης με το δικαίω της Ένωσης)

(2016/C 419/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείοντες: Ledra Advertising Ltd (C-8/15 P), Ανδρέας Ελευθερίου (C-9/15 P), Ελένη Ελευθερίου (C-9/15 P), Λίλια Παπαχριστοφή (C-9/15 P), Χρήστος Θεοφίλου (C-10/15 P), Ελένη Θεοφίλου (C-10/15 P) (εκπρόσωποι: Α. Πασχαλίδης, δικηγόρος, Α. Μ. Πασχαλίδου, barrister, και Α. Riza, QC, κατ' εντολήν του Χ. Πασχαλίδη, solicitor)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-P. Kerpenne και Μ. Κωνσταντινίδης), Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: K. Laurinavičius και O. Heinz, επικουρούμενοι από τον H.-G. Kamann, Rechtsanwalt)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρεί τις διατάξεις του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 10ης Νοεμβρίου 2014, Ledra Advertising κατά Επιτροπής και ΕΚΤ (T-289/13, EU:T:2014:981), της 10ης Νοεμβρίου 2014, Ελευθερίου και Παπαχριστοφή κατά Επιτροπής και ΕΚΤ (T-291/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:978), και της 10ης Νοεμβρίου 2014, Θεοφίλου κατά Επιτροπής και ΕΚΤ (T-293/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:979).

- 2) Απορρίπτει τις προσφυγές ακυρώσεως που ασκήθηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στις υποθέσεις T-289/13, T-291/13 και T-293/13.
- 3) Οι *Ledra Advertising Ltd*, Ανδρέας Ελευθερίου, Ελένη Ελευθερίου, Λίλια Παπαχριστοφή, Χρήστος Θεοφίλου και Ελένη Θεοφίλου καθώς και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) φέρουν έκαστος τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν τόσο πρωτοδίκως όσο και κατ' αναίρεση.

(¹) EE C 171 της 26.5.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-14/15 και C-116/15) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Αυτοματοποιημένη ανταλλαγή πληροφοριών — Άδειες κυκλοφορίας οχημάτων — Δακτυλοσκοπικά δεδομένα — Νομικό πλαίσιο εφαρμοστέο μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας — Μεταβατικές διατάξεις — Παράγωγη νομική βάση — Διάκριση μεταξύ νομοθετικών πράξεων και εκτελεστικών μέτρων — Διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — Πρωτοβουλία κράτους μέλους ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Κανόνες ψηφοφορίας)

(2016/C 419/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: F. Drexler, A. Caiola και M. Pencheva)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M.-M. Joséphidès, K. Michoel και K. Pleśniak)

Παρεμβαίνοντα υπέρ του καθού: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και A. Lippstreu), και Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, E. Karlsson και L. Swedenborg)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τις αποφάσεις 2014/731/ΕΕ του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2014, για την έναρξη της αυτοματοποιημένης ανταλλαγής δεδομένων σχετικά με τις άδειες κυκλοφορίας οχημάτων (ΑΚΟ) στη Μάλτα, την απόφαση 2014/743/ΕΕ του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για την έναρξη στην Κύπρο της αυτοματοποιημένης ανταλλαγής δεδομένων σχετικά με τις άδειες κυκλοφορίας οχημάτων (ΑΚΟ), την απόφαση 2014/744/ΕΕ του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για την έναρξη στην Εσθονία της αυτοματοποιημένης ανταλλαγής δεδομένων σχετικά με τις άδειες κυκλοφορίας οχημάτων (ΑΚΟ), και την απόφαση 2014/911/ΕΕ του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2014, για την έναρξη της αυτοματοποιημένης ανταλλαγής δακτυλοσκοπικών δεδομένων στη Λεττονία.
- 2) Τα αποτελέσματα των αποφάσεων 2014/731, 2014/743, 2014/744 και 2014/911 διατηρούνται μέχρι την έναρξη ισχύος των νέων πράξεων οι οποίες θα τις αντικαταστήσουν.

- 3) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.
- 4) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και το Βασίλειο της Σουηδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 96 της 23.3.2015.
EE C 146 της 4.5.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 14ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — María Elena Pérez López κατά Servicio Madrileño de Salud (Comunidad de Madrid)

(Υπόθεση C-16/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/EK — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Ρήτρες 3 έως 5 — Διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου στον τομέα της δημόσιας υγείας — Μέτρα για την αποφυγή καταχρήσεως των διαδοχικών σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου — Κυρώσεις — Αναχαρακτηρισμός της σχέσεως εργασίας — Δικαίωμα αποζημιώσεως)

(2016/C 419/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

María Elena Pérez López

κατά

Servicio Madrileño de Salud (Comunidad de Madrid)

Διατακτικό

- 1) Η ρήτρα 5, σημείο 1, στοιχείο α', της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, έχει την έννοια ότι απαγορεύει στις αρχές του οικείου κράτους μέλους να εφαρμόζουν εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, κατά τρόπον ώστε:
- η ανανέωση διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, στον τομέα της δημόσιας υγείας, να θεωρείται ότι δικαιολογείται από «αντικειμενικούς λόγους» κατά την έννοια της ως άνω ρήτρας με το σκεπτικό ότι οι συμβάσεις αυτές βασίζονται σε νομικές διατάξεις οι οποίες επιτρέπουν την ανανέωση προς διασφάλιση της παροχής συγκεκριμένων υπηρεσιών προσωρινής, συγκυριακής ή έκτακτης φύσεως, ενώ, στην πραγματικότητα, οι εν λόγω ανάγκες είναι πάγιες και διαρκείς·
 - να μην υφίσταται καμία υποχρέωση της αρμόδιας αρχής προς δημιουργία οργανικών θέσεων που θέτει τέλος στην πρόσληψη προσωπικού περιστασιακής απασχολήσεως και να έχει η εν λόγω αρχή τη δυνατότητα να πληροί τις υφιστάμενες οργανικές θέσεις με την πρόσληψη «προσωρινού» προσωπικού, κατά τρόπο που διαιωνίζει την επισφαλή κατάσταση των εργαζομένων, ενώ στο οικείο κράτος μέλος υπάρχει διαρθρωτικό έλλειμμα θέσεων μόνιμου προσωπικού στον τομέα αυτόν.
- 2) Η ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται, κατ' αρχήν, σε εθνική νομοθεσία επιβάλλουσα τη λήξη της συμβατικής σχέσεως κατά την προβλεπόμενη με τη σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου ημερομηνία και την καταβολή της αποζημιώσεως που αναλογεί στην περίοδο παροχής των υπηρεσιών, ανεξαρτήτως τυχόν νέου διορισμού, υπό την προϋπόθεση ότι η νομοθεσία αυτή δεν διακυβεύει τον σκοπό ή την πρακτική αποτελεσματικότητα της συμφωνίας-πλαισίου, όπερ απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

- 3) Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στο τέταρτο ερώτημα το οποίο υπέβαλε το Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 4 de Madrid (διοικητικό πρωτοδικείο υπ' αριθ. 4 της Μαδρίτης, Ισπανία).

(¹) EE C 96 της 23.3.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Koninklijke KPN NV κ.λπ. κατά Autoriteit Consument en Markt (ACM)

(Υπόθεση C-28/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγία 2002/21/EK — Άρθρα 4 και 19 — Εθνική ρυθμιστική αρχή — Διαδικασίες εναρμονίσεως — Σύσταση 2009/396/EK — Νομική ισχύς — Οδηγία 2002/19/EK — Άρθρα 8 και 13 — Φορέας εκμεταλλεύσεως ο οποίος ορίζεται ως έχων σημαντική ισχύ σε συγκεκριμένη αγορά — Υποχρεώσεις επιβαλλόμενες από εθνική ρυθμιστική αρχή — Έλεγχος τιμών και υποχρεώσεις σχετικά με το σύστημα κοστολόγησεως — Τέλη τερματισμού κλήσεων σταθερής και κινητής τηλεφωνίας — Έκταση του ελέγχου που δύνανται να διενεργήσουν τα εθνικά δικαστήρια επί των αποφάσεων των εθνικών ρυθμιστικών αρχών)

(2016/C 419/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Koninklijke KPN NV, KPN BV, T-Mobile Netherlands BV, Tele2 Nederland BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV, Ziggo Services BV, πρώην UPC Nederland BV, Ziggo Zakelijk Services BV, πρώην UPC Business BV

κατά

Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαίσιο), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/140/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, εξεταζόμενο σε συνδυασμό προς τα άρθρα 8 και 13 της οδηγίας 2002/19/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία περί προσβάσεως), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/140, έχει την έννοια ότι εθνικό δικαστήριο το οποίο επιλαμβάνεται διαφοράς σχετικής με τη νομιμότητα τιμολογιακής υποχρεώσεως επιβληθείσας από την εθνική ρυθμιστική αρχή για την παροχή υπηρεσιών τερματισμού κλήσεων σταθερής και κινητής τηλεφωνίας δύναται να εκδώσει απόφαση μη συνάδουσα προς τη σύσταση 2009/396/EK της Επιτροπής, της 7ης Μαΐου 2009, σχετικά με την κανονιστική ρύθμιση των τελών τερματισμού σταθερών και κινητών επικοινωνιών στην ΕΕ, η οποία προκρίνει το πρότυπο υπολογισμού κόστους «BULRIC strict» (Bottom-Up Long-Run Incremental Costs) ως ενδεδειγμένο μέτρο ρυθμίσεως των τιμών στην εν λόγω αγορά, μόνον εάν εκτιμά ότι το επιβάλλον λόγοι που σχετίζονται με τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως της κύριας δίκης, ιδίως με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της αγοράς του οικείου κράτους μέλους.
- 2) Το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει την έννοια ότι εθνικό δικαστήριο το οποίο επιλαμβάνεται ένδικης διαφοράς σχετικά με τη νομιμότητα τιμολογιακής υποχρεώσεως επιβληθείσας από την ΕΡΑ για την παροχή υπηρεσιών τερματισμού κλήσεων σταθερής και κινητής τηλεφωνίας δύναται να εκτιμήσει την αναλογικότητα της υποχρεώσεως αυτής προς τους σκοπούς του άρθρου 8 της οδηγίας 2002/21, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/140, καθώς και του άρθρου 13 της οδηγίας 2002/19, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/140, και να λάβει υπόψη ότι η ως άνω υποχρέωση ως σκοπό έχει την προώθηση των συμφερόντων των τελικών χρηστών σε λιανική αγορά η οποία δεν επιδέχεται ρυθμίσεως.

- 3) Τα εθνικά δικαστήρια δεν δύνανται, κατά τον δικαστικό έλεγχο αποφάσεως ΕΡΑ, να απαιτούν από την οικεία αρχή να αποδείξει ότι η ως άνω υποχρέωση πράγματι επιτυγχάνει τους σκοπούς του άρθρου 8 της οδηγίας 2002/21, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/140.

(¹) EE C 138 της 27.4.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του *Gerechtshof Amsterdam* (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Kawasaki Motors Europe NV* κατά *Inspecteur van de Belastingdienst/Douane*

(Υπόθεση C-91/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Εκτίμηση του κύρους — Κανονισμός (ΕΚ) 1051/2009 — Κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κλάση 8701 — Ελκυστήρες — Διακρίσεις 8701 90 11 έως 8701 90 39 — Γεωργικοί ελκυστήρες και ελκυστήρες δασών (με εξαίρεση τους χειροδηγούμενους), τροχοφόροι, καινούργιοι — Ελαφρά τετράτροχα οχήματα παντός εδάφους που έχουν σχεδιαστεί για να χρησιμοποιούνται ως ελκυστήρες)

(2016/C 419/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Kawasaki Motors Europe NV

κατά

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane

Διατακτικό

Το σημείο 2 του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 1051/2009 της Επιτροπής, της 3ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με τη δασμολογική κατάταξη ορισμένων εμπορευμάτων στη Συνδυασμένη Ονοματολογία, είναι ανίσχυρο, καθόσον κατατάσσει το περιγραφόμενο σ' αυτό όχημα στη διάκριση 8701 90 90 της εν λόγω Συνδυασμένης Ονοματολογίας, όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 948/2009 της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2009, και όχι σε εκείνη από τις διακρίσεις 8701 90 11 έως 8701 90 39 της ως άνω Συνδυασμένης Ονοματολογίας που αντιστοιχεί στην ισχύ του κινητήρα του οχήματος αυτού.

(¹) EE C 146 της 4.5.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 20ής Σεπτεμβρίου 2016 — Κωνσταντίνος Μαλλής (C-105/15 P), Έλλη Κωνσταντίνου Μαλλή (C-105/15 P), Ταμείο Προνοίας Προσωπικού Τραπεζής Κύπρου (C-106/15 P), Πέτρος Χατζηθωμά (C-107/15 P), Ελενίτσα Χατζηθωμά (C-107/15 P), Λέλλα Χατζηγιάννου (C-108/15 P), Μαρίνος Νικολάου (C-109/15 P) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-105/15 έως C-109/15 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Πρόγραμμα στηρίξεως σταθερότητας της Κυπριακής Δημοκρατίας — Δήλωση της Ευρωομάδας σχετικά, μεταξύ άλλων, με την αναδιάρθρωση του τραπεζικού τομέα της Κύπρου — Προσφυγή ακυρώσεως)

(2016/C 419/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Αναρρεσιόντες: Κωνσταντίνος Μαλλής (C-105/15 P), Έλλη Κωνσταντίνου Μαλλή (C-105/15 P), Ταμείο Προνοίας Προσωπικού Τραπεζής Κύπρου (C-106/15 P), Πέτρος Χατζηθωμά (C-107/15 P), Ελενίτσα Χατζηθωμά (C-107/15 P), Λέλλα Χατζηγιάννου (C-108/15 P), Μαρίνος Νικολάου (C-109/15 P) (εκπρόσωποι: Ε. Ευσταθίου, Κ. Ευσταθίου και Κ. Λιασιδίου, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-P. Kerpenne και M. Κωνσταντινίδης), Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) (εκπρόσωποι: A. Κουτσούκου, O. Heinz και K. Laurinavičius, επικουρούμενοι από τον H.-G. Kamann, Rechtsanwalt)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναίρεσως στις υποθέσεις C-105/15 P έως C-109/15 P.
- 2) Καταδικάζει τους Κωνσταντίνο Μαλλή, Έλλη Κωνσταντίνου Μαλλή, Ταμείο Προνοίας Προσωπικού Τραπέζης Κύπρου, Πέτρο Χατζηθωμά, Ελενίτσα Χατζηθωμά, Λέλλα Χατζηιωάννου και Μαρίνο Νικολάου στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 178 της 1.6.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Microsoft Mobile Sales International Oy, πρώην Nokia Italia SpA κ.λπ. κατά Ministero per i beni e le attività culturali (MiBAC) κ.λπ.

(Υπόθεση C-110/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Διανοητική ιδιοκτησία — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Αποκλειστικό δικαίωμα αναπαραγωγής — Εξαιρέσεις και περιορισμοί — Άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β' — Εξαίρεση της ιδιωτικής αντιγραφής — Δίκαιη αποζημίωση — Σύναψη συμφωνιών ιδιωτικού δικαίου για τον καθορισμό των κριτηρίων της απαλλαγής από το τέλος της δίκαιης αποζημίωσης — Επιστροφή της αποζημίωσης δυνάμενη να ζητηθεί μόνον από τον τελικό χρήστη)

(2016/C 419/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Microsoft Mobile Sales International Oy, πρώην Nokia Italia SpA, Hewlett-Packard Italiana srl, Telecom Italia SpA, Samsung Electronics Italia SpA, Dell SpA, Fastweb SpA, Sony Mobile Communications Italy SpA, Wind Telecomunicazioni SpA

κατά

Ministero per i beni e le attività culturali (MiBAC), Società italiana degli autori ed editori (SIAE), Istituto per la tutela dei diritti degli artisti interpreti esecutori (IMAIE), τελούντος σε εκκαθάριση, Associazione nazionale industrie cinematografiche audiovisive e multimediali (Anica), Associazione produttori televisivi (Apt)

παρισταμένων των: Assotelecomunicazioni (Asstel), Vodafone Omnitel NV, H3G SpA, Movimento Difesa del Cittadino, Assoutenti, Adiconsum, Cittadinanza Attiva, Altroconsumo

Διατακτικό

Το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ειδικότερα το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στη διαφορά της κύριας δίκης, η οποία, αφενός, εξαρτά την απαλλαγή από την καταβολή του τέλους ιδιωτικής αντιγραφής όσον αφορά τους κατασκευαστές και τους εισαγωγείς συσκευών και υποθεμάτων που προορίζονται για χρήση προδήλως ξένη προς την ιδιωτική αντιγραφή από τη σύναψη συμφωνιών μεταξύ ενός φορέα, ο οποίος διαθέτει εκ του νόμου μονοπώλιο εκπροσωπήσεως των συμφερόντων των δημιουργών των έργων, και των υποχρέων για την καταβολή της αποζημίωσης ή των επαγγελματιών ενώσεών τους και, αφετέρου, προβλέπει ότι την επιστροφή του εν λόγω τέλους, όταν αυτό έχει αχρεωσήτως καταβληθεί, μπορεί να ζητήσει μόνον ο τελικός χρήστης των εν λόγω συσκευών και υποθεμάτων.

⁽¹⁾ EE C 178 της 1.6.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG κατά Landeshauptstadt München

(Υπόθεση C-113/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2000/13/ΕΚ — Επισήμανση και παρουσίαση των τροφίμων — Άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο β' — Έννοια «προσυσκευασμένο τρόφιμο» — Άρθρο 2 — Πληροφόρηση και προστασία των καταναλωτών — Άρθρο 3, παράγραφος 1, σημείο 8 — Τόπος καταγωγής ή προελεύσεως του τροφίμου — Άρθρο 13, παράγραφος 1 — Επισήμανση των προσυσκευασμένων τροφίμων — Άρθρο 13, παράγραφος 4 — Συσκευασίες ή δοχεία των οποίων η μεγαλύτερη πλευρά έχει επιφάνεια μικρότερη από 10 cm² — Οδηγία 2001/110/ΕΚ — Άρθρο 2, σημείο 4 — Αναγραφή της χώρας ή των χωρών καταγωγής του μελιού — Ατομικές μερίδες μελιού συσκευασμένες σε χαρτοκιβώτια εντός των οποίων παραδίδονται σε μονάδες ομαδικής εστίασεως — Ατομικές μερίδες που είτε πωλούνται μεμονωμένα είτε διατίθενται στον τελικό καταναλωτή ως μέρος έτοιμου γεύματος για το οποίο καταβάλλεται συνολικό τίμημα — Αναγραφή της χώρας ή των χωρών καταγωγής του μελιού)

(2016/C 419/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG

κατά

Landeshauptstadt München

παρισταμένης της: Landesanstalt für Ernährung und Verbraucherschutz Bayern

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο β', της οδηγίας 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων, έχει την έννοια ότι ατομικές μερίδες μελιού σφραγισμένες με κάλυμμα αλουμινίου και τοποθετημένες σε ενιαία χαρτοκιβώτια που παραδίδονται σε μονάδες ομαδικής εστίασεως συνιστούν «προσυσκευασμένο τρόφιμο», με συνέπεια να ισχύει η υποχρέωση αναγραφής της χώρας καταγωγής του μελιού πάνω σε καθεμία από αυτές, στις περιπτώσεις όπου οι μονάδες ομαδικής εστίασεως είτε τις πωλούν χωριστά είτε τις προσφέρουν στον τελικό καταναλωτή ως μέρος έτοιμου γεύματος για το οποίο καταβάλλεται συνολικό τίμημα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 198 της 15.6.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-139/15 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Ταμείο Συνοχής — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Διαδικασία εκδόσεως της αποφάσεως από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή — Ύπαρξη προθεσμίας — Μη τήρηση της προβλεπόμενης προθεσμίας — Συνέπειες)

(2016/C 419/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Pardo Quintillán και D. Recchia)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Βασιλείο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: A. Rubio González)

Παρεμβαίνουν υπέρ του Βασιλείου της Ισπανίας: Βασιλείο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: B. Koorman και M. Bulterman)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασιλείο των Κάτω Χωρών φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 155 της 11.5.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-140/15 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσεως — Ταμείο Συνοχής — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Διαδικασία εκδόσεως της αποφάσεως από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή — Ύπαρξη προθεσμίας — Μη τήρηση της προβλεπόμενης προθεσμίας — Συνέπειες)

(2016/C 419/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Pardo Quintillán και D. Recchia)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Βασιλείο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: A. Rubio González)

Παρεμβαίνουν υπέρ του Βασιλείου της Ισπανίας: Βασιλείο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: B. Koorman και M. Bulterman)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασιλείο των Κάτω Χωρών φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 155 της 11.5.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 14ης Σεπτεμβρίου 2016 [αιτήσεις του Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Florentina Martínez Andrés κατά Servicio Vasco de Salud (C-184/15), Juan Carlos Castrejana López κατά Ayuntamiento de Vitoria (C-197/15)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-184/15 και C-197/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/EK — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Ρήτρες 5 και 8 — Χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου — Μέτρα για την πρόληψη της καταχρηστικής προσφυγής σε διαδοχικές συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου — Κυρώσεις — Μετατροπή της σχέσεως εργασίας ορισμένου χρόνου σε «σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου άνευ μονιμότητας» — Αρχή της αποτελεσματικότητας)

(2016/C 419/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Διάδικοι στις υποθέσεις των κυρίων δικών

Florentina Martínez Andrés (C-184/15), Juan Carlos Castrejana López (C-197/15)

κατά

Servicio Vasco de Salud (C-184/15), Ayuntamiento de Vitoria (C-197/15)

Διατακτικό

- 1) Η ρήτρα 5, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει την εφαρμογή εθνικής νομοθεσίας, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, από τα εθνικά δικαστήρια του οικείου κράτους μέλους κατά τρόπον ώστε, σε περίπτωση καταχρηστικής προσφυγής σε διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, να αναγνωρίζεται δικαίωμα διατήρησης της σχέσεως εργασίας στα πρόσωπα που απασχολούνται από τη Διοίκηση με σύμβαση εργασίας του εργατικού δικαίου, αλλά γενικώς να μην αναγνωρίζεται το δικαίωμα αυτό στο προσωπικό που απασχολείται από την εν λόγω δημόσια αρχή υπό καθεστώς διοικητικού δικαίου, εκτός αν υπάρχει στην εθνική έννομη τάξη άλλο αποτελεσματικό μέτρο για την τιμωρία τέτοιων καταχρήσεων που σημειώνονται εις βάρος του εν λόγω προσωπικού, πράγμα το οποίο οφείλει να ελέγξει το εθνικό δικαστήριο.
- 2) Οι διατάξεις της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70, σε συνδυασμό με την αρχή της αποτελεσματικότητας, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνικούς δικονομικούς κανόνες οι οποίοι υποχρεώνουν τον εργαζόμενο ορισμένου χρόνου να ασκήσει νέο ένδικο βοήθημα για τον καθορισμό της προσήκουσας κυρώσεως σε περίπτωση κατά την οποία διαπιστώνεται από δικαστική αρχή η καταχρηστικότητα της προσφυγής σε διαδοχικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου, κατά το μέτρο που τούτο συνεπάγεται για τον εργαζόμενο αυτό δικονομικές δυσχέρειες, από απόμειωσις ιδίως κόστους, διάρκειας και κανόνων εκπροσωπήσεως, ικανές να καταστήσουν υπέρμετρα δυσχερή την άσκηση των δικαιωμάτων τα οποία του απονέμει η έννομη τάξη της Ένωσης.

⁽¹⁾ EE C 236 της 20.7.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Etablissements Fr. Colruyt NV

(Υπόθεση C-221/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2011/64/ΕΕ — Άρθρο 15, παράγραφος 1 — Ελεύθερος καθορισμός από τους κατασκευαστές και τους εισαγωγείς των μέγιστων τιμών λιανικής πώλησεως των προϊόντων βιομηχανοποιημένου καπνού — Εθνική ρύθμιση η οποία απαγορεύει την πώληση τέτοιων προϊόντων από τους εμπόρους λιανικής σε τιμές χαμηλότερες από τις αναγραφόμενες στο φορολογικό επίσημα — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρο 34 ΣΛΕΕ — Τρόποι πώλησεως — Άρθρο 101 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ)

(2016/C 419/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Brussel

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Etablissements Fr. Colruyt NV

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/64/ΕΕ του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2011, για τη διάρθρωση και τους συντελεστές του ειδικού φόρου κατανάλωσης που εφαρμόζονται στα βιομηχανοποιημένα καπνά, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία απαγορεύει στους εμπόρους λιανικής να πωλούν προϊόντα καπνού σε μοναδιαία τιμή χαμηλότερη από την τιμή την οποία ο παραγωγός ή ο εισαγωγέας αναφέρει στο φορολογικό επίσημα που έχει τεθεί στα προϊόντα αυτά, υπό τον όρο ότι η τιμή αυτή έχει καθοριστεί ελεύθερα από τον παραγωγό ή τον εισαγωγέα.
- 2) Το άρθρο 34 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία απαγορεύει στους εμπόρους λιανικής να πωλούν προϊόντα καπνού σε μοναδιαία τιμή χαμηλότερη από την τιμή την οποία ο παραγωγός ή ο εισαγωγέας αναφέρει στο φορολογικό επίσημα που έχει τεθεί στα προϊόντα αυτά, εφόσον η τιμή αυτή έχει καθοριστεί ελεύθερα από τον εισαγωγέα.
- 3) Το άρθρο 101 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία απαγορεύει στους εμπόρους λιανικής να πωλούν προϊόντα καπνού σε μοναδιαία τιμή χαμηλότερη από την τιμή την οποία ο παραγωγός ή ο εισαγωγέας αναφέρει στο φορολογικό επίσημα που έχει τεθεί στα προϊόντα αυτά.

⁽¹⁾ ΕΕ C 262 της 10.8.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — combit Software GmbH κατά Commit Business Solutions Ltd

(Υπόθεση C-223/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ενιαίος χαρακτήρας — Διαπίστωση υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως μόνο σε τμήμα της Ένωσης — Εδαφική ισχύς της απαγορεύσεως του άρθρου 102 του εν λόγω κανονισμού)

(2016/C 419/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

combit Software GmbH

κατά

Commit Business Solutions Ltd

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφος 2, το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β' και το άρθρο 102, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την έννοια ότι, όταν δικαστήριο σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης διαπιστώνει ότι η χρήση σημείου δημιουργεί κίνδυνο συγχύσεως με σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε τμήμα του εδάφους της Ένωσης, ενώ δεν δημιουργεί τέτοιο κίνδυνο σε άλλο τμήμα του εδάφους αυτού, το εν λόγω δικαστήριο πρέπει να κρίνει ότι υφίσταται προσβολή του αποκλειστικού δικαιώματος που απονέμει το εν λόγω σήμα και να διατάσσει την παύση της εν λόγω χρήσεως για το σύνολο του εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με εξαίρεση το τμήμα της για το οποίο διαπιστώθηκε έλλειψη κινδύνου συγχύσεως.

(¹) EE C 294 της 7.9.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Vrederecht te Ieper (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV κατά Gregory Demey

(Υπόθεση C-261/15) (¹)

[Σιδηροδρομικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 1371/2007 — Δικαιώματα και υποχρεώσεις των επιβατών — Απουσία τίτλου μεταφοράς — Μη εμπρόθεσμη τακτοποίηση — Ποινικό αδίκημα]

(2016/C 419/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Vrederecht te Ieper

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV

κατά

Gregory Demey

Διατακτικό

Το άρθρο 6, παράγραφος 2, τελευταία περίοδος, του προσαρτήματος Α της σύμβασης για τις διεθνείς σιδηροδρομικές μεταφορές (COTIF), της 9ης Μαΐου 1980, όπως τροποποιήθηκε με το πρωτόκολλο για την τροποποίηση της σύμβασης για τις διεθνείς σιδηροδρομικές μεταφορές, της 3ης Ιουνίου 1999, το οποίο περιέχεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΚ) 1371/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των επιβατών σιδηροδρομικών γραμμών, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνικές διατάξεις που προβλέπουν ότι πρόσωπο το οποίο μετακινείται με σιδηρόδρομο χωρίς να κατέχει τίτλο μεταφοράς προς τούτο και το οποίο δεν τακτοποιεί την κατάστασή του εντός των προβλεπόμενων από τις διατάξεις αυτές προθεσμιών δεν συνδέεται συμβατικά με τη σιδηροδρομική επιχείρηση.

(¹) EE C 270 της 17.8.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-304/15) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/80/ΕΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 3 — Παράρτημα VI, μέρος Α — Περιορισμός των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων από μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης — Εφαρμογή — Σταθμός παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στο Aberthaw)

(2016/C 419/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Mifsud-Bonnici και S. Petrova)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: J. Kraehling και L. Christie, επικουρούμενοι από τον G. Facenna QC)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, εφαρμόζοντας εσφαλμένα, στην περίπτωση του σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στο Aberthaw (Ηνωμένο Βασίλειο), την οδηγία 2001/80/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων από μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 3, της εν λόγω οδηγίας, σε συνδυασμό με το παράρτημα VI, μέρος Α, αυτής.
- 2) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 302 της 14.9.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Landkreis Potsdam-Mittelmark κατά Finanzamt Brandenburg

(Υπόθεση C-400/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Δικαίωμα εκπτώσεως — Απόφαση 2004/817/ΕΚ — Κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους — Δαπάνες για αγαθά και υπηρεσίες — Χρησιμοποίησή τους για μη οικονομικούς σκοπούς σε ποσοστό ανώτερο του 90 % — Αποκλεισμός του δικαιώματος εκπτώσεως)

(2016/C 419/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Landkreis Potsdam-Mittelmark

κατά

Finanzamt Brandenburg

Διατακτικό

Το άρθρο 1 της απόφασης 2004/817/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2004, που επιτρέπει στη Γερμανία να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, έχει την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση κατά την οποία μια επιχείρηση αποκτά αγαθά ή υπηρεσίες που χρησιμοποιεί κατά ποσοστό ανώτερο του 90 % για μη οικονομικές δραστηριότητες, οι οποίες δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του φόρου προστιθέμενης αξίας.

(¹) EE C 363 της 3.11.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 — Pensa Pharma, SA κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ferring BV, Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S

(Υπόθεση C-442/15 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Λεκτικό σήμα PENZA PHARMA — Εικονιστικό σήμα *rensa* — Αιτήσεις κηρύξεως ακυρότητας των δικαιούχων των λεκτικών σημάτων *rentasa* — Κήρυξη ακυρότητας — Διαδικασία ενώπιον του ΕUIPO — Μεταβολή του αντικειμένου της διαφοράς — Νέος ισχυρισμός ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου)

(2016/C 419/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Pensa Pharma, SA (εκπρόσωποι: R. Kunze, G. Würtenberger, Rechtsanwälte)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo), Ferring BV, Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S (εκπρόσωποι: I. Fowler, solicitor, και D. Slopek, Rechtsanwalt)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Pensa Pharma SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 414 της 14.12.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Finanzgericht Baden-Württemberg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Peter Radgen, Lilian Radgen κατά Finanzamt Ettlingen

(Υπόθεση C-478/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ίση μεταχείριση — Φόρος εισοδήματος — Απαλλαγή για εισοδήματα προερχόμενα από την άσκηση παρεπόμενης εκπαιδευτικής δραστηριότητας στην υπηρεσία νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου που εδρεύει σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε κράτος στο οποίο έχει εφαρμογή η Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992 — Νομοθεσία κράτους μέλους η οποία αποκλείει από την απαλλαγή αυτή τα εισοδήματα που προέρχονται από τέτοιου είδους δραστηριότητα, η οποία ασκείται στην υπηρεσία νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου που εδρεύει στην Ελβετία)

(2016/C 419/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Peter Radgen, Lilian Radgen

κατά

Finanzamt Ettlingen

Διατακτικό

Οι διατάξεις της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, η οποία υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο την 21η Ιουνίου 1999, σχετικά με την ίση μεταχείριση των μισθωτών εργαζομένων έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, κατά την οποία σε ημεδαπό που κατοικεί στην ημεδαπή, υπέχει πλήρη υποχρέωση καταβολής φόρου εισοδήματος και έχει κάνει χρήση του δικαιώματός του ελεύθερης κυκλοφορίας για να ασκήσει εκπαιδευτική δραστηριότητα, ως παρεπόμενη μισθωτή δραστηριότητα, στην υπηρεσία νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου που εδρεύει στην Ελβετία, δεν χορηγείται φορολογική απαλλαγή επί του προερχομένου από τη συγκεκριμένη μισθωτή δραστηριότητα εισοδήματός του, ενώ η απαλλαγή αυτή θα είχε χορηγηθεί εάν η εν λόγω δραστηριότητα είχε ασκηθεί στην υπηρεσία νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου που εδρεύει στο ίδιο ή σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε κράτος στο οποίο έχει εφαρμογή η Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992.

(¹) EE C 16 της 18.1.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Σεπτεμβρίου 2016 — Ori Martin SA (C-490/15 P), Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (C-505/15 P) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-490/15 P και C-505/15 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του προεντεταμένου χάλυβα — Πρόστιμα — Υπολογισμός των προστίμων — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 23, παράγραφος 2 — Τεκμήριο πραγματικής ασκήσεως καθοριστικής επιρροής από τη μητρική εταιρία στη θυγατρική — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων — Αρχή της μη αναδρομικότητας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής εντός εύλογης προθεσμίας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων — Άρθρο 41 — Δικαίωμα να εξετάζονται οι υποθέσεις εντός εύλογης προθεσμίας)

(2016/C 419/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Ori Martin SA (C-490/15 P), Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (C-505/15 P) (εκπρόσωποι: G. Belotti και P. Ziotti, avvocati)

Ανααιρεσίβλητη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Bottka, G. Conte και P. Rossi)

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως στις υποθέσεις C-490/15 P και C-505/15 P.
- 2) Καταδικάζει την Ori Martin SA στα δικαστικά έξοδα στην υπόθεση C-490/15 P.

3) Καταδικάζει την *Siderurgica Latina Martin SpA (SLM)* στα δικαστικά έξοδα στην υπόθεση C-505/15 P.

⁽¹⁾ ΕΕ C 406 της 7.12.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Σεπτεμβρίου 2016 — *Trafilerie Meridionali SpA* κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-519/15 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του προεντεταμένου χάλυβα — Πρόστιμα — Υπολογισμός του ύψους των προστίμων — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων — Σημείο 35 — Πλήρης δικαιοδοσία — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαίωμα για αποτελεσματική ένδικη προσφυγή εντός ευλόγου χρόνου)

(2016/C 419/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: *Trafilerie Meridionali SpA* (εκπρόσωποι: P. Ferrari και G. Lamicela, avvocati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Bottka, G. Conte και P. Rossi)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την *Trafilerie Meridionali SpA* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 406 της 7.12.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 — *National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC)* κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-595/15 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Κατάλογος των προσώπων, οργανισμών και οντοτήτων εις βάρος των οποίων επιβάλλεται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 945/2012 — Νομική βάση — Έννοια της συνδεδεμένης οντότητας)

(2016/C 419/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: *National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC)*, *National Iranian Oil Company International Affairs Ltd (NIOC International Affairs)*, *Iran Fuel Conservation Organization (IFCO)*, *Karoon Oil & Gas Production Co.*, *Petroleum Engineering & Development Co. (PEDEC)*, *Khazar Exploration and Production Co. (KEPCO)*, *National Iranian Drilling Co. (NIDC)*, *South Zagros Oil & Gas Production Co.*, *Maroun Oil & Gas Co.*, *Masjed-Soleyman Oil & Gas Co. (MOGC)*, *Gachsaran Oil & Gas Co.*, *Aghajari Oil & Gas Production Co. (AOGPC)*, *Arvandan Oil & Gas Co. (AOGC)*, *West Oil & Gas Production Co.*, *East Oil & Gas Production Co. (EOGPC)*, *Iranian Oil Terminals Co. (IOTC)*, *Pars Special Economic Energy Zone (PSEEZ)* (εκπρόσωπος: J.-M. Thouvenin, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: V. Piessevaux και M. Bishop)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει τις *National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC)*, *National Iranian Oil Company International Affairs Ltd (NIOC International Affairs)*, *Iran Fuel Conservation Organization (IFCO)*, *Karoon Oil & Gas Production Co.*, *Petroleum Engineering & Development Co. (PEDEC)*, *Khazar Exploration and Production Co. (KEPCO)*, *National Iranian Drilling Co. (NIDC)*, *South Zagros Oil & Gas Production Co.*, *Maroun Oil & Gas Co.*, *Masjed-Soleyman Oil & Gas Co. (MOGC)*, *Gachsaran Oil & Gas Co.*, *Aghajari Oil & Gas Production Co. (AOGPC)*, *Arvandan Oil & Gas Co. (AOGC)*, *West Oil & Gas Production Co.*, *East Oil & Gas Production Co. (EOGPC)*, *Iranian Oil Terminals Co. (IOTC)* και *Pars Special Economic Energy Zone (PSEEZ)* να φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) EE C 59 της 15.2.2016.

Αναίρεση που άσκησε την 1η Μαρτίου 2016 η Αναστασία-Σουλτάνα Γάκη κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 16 Δεκεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-547/15, Γάκη κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-130/16 P)

(2016/C 419/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσίτουσα: Αναστασία-Σουλτάνα Γάκη (εκπρόσωπος: A. Heinen, Rechtsanwalt)

Αναρρεσίβλητη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δέκατο τμήμα), με διάταξη της 22ας Σεπτεμβρίου 2016, απέρριψε την αίτηση αναίρεσως και καταδίκασε την αναρρεσίτουσα στα δικαστικά έξοδα.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Landgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) στις 14 Ιουλίου 2016 — FMS Wertmanagement AöR κατά Heta Asset Resolution AG

(Υπόθεση C-394/16)

(2016/C 419/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Frankfurt am Main

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: FMS Wertmanagement AöR

Εναγομένη: Heta Asset Resolution AG

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων (¹), ιδίως δε το άρθρο 1, παράγραφος 1, και το άρθρο 2, παράγραφος 1, σημεία 2 και 23, σε συνδυασμό με τον κανονισμό (ΕΕ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων (²), την έννοια ότι καταλαμβάνει επίσης και φορέα εκκαθαρίσεως (εταιρία εκκαθαρίσεως) ο οποίος κατά την έναρξη ισχύος της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, στις 2 Ιουλίου 2014, εξακολουθούσε να είναι πιστωτικό ίδρυμα κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 (στο εξής: ίδρυμα CRR), αλλά απώλεσε την εν λόγω ιδιότητα πριν την εκπνοή της προθεσμίας μεταφοράς της οδηγίας 2014/59/ΕΕ στην εθνική νομοθεσία, στις 31 Δεκεμβρίου 2014, και δεν διαθέτει πλέον άδεια προβλεπόμενη από την τραπεζική νομοθεσία για τη διενέργεια τραπεζικών εργασιών, αλλά δύναται να διενεργεί τραπεζικές εργασίες μόνο βάσει σχετικής εκ του νόμου άδειας που εξυπηρετεί αποκλειστικώς την εκκαθάριση χαρτοφυλακίου;

- 2) Έχει η οδηγία 2014/59/ΕΕ, και ειδικότερα το άρθρο 43, παράγραφος 2, στοιχείο β', και το άρθρο 37, παράγραφος 6, αυτής την έννοια ότι μέτρο ανάλογο προς το οριζόμενο με το άρθρο 43 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ εργαλείο διασώσεως με ίδια μέσα εμπίπτει στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής της ακόμη και όταν εφαρμόζεται, κατόπιν εκδόσεως εθνικής ρυθμίσεως στο κράτος μέλος καταγωγής, σε περίπτωση στην οποία δεν υφίσταται πλέον καμία ρεαλιστική προοπτική αποκαταστάσεως της βιωσιμότητας του φορέα εκκαθαρίσεως ο οποίος έχει ήδη εκποιήσει τα διατηρούμενα τμήματά του, μετά μεν την έναρξη ισχύος της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, στις 2 Ιουλίου 2014, αλλά πριν την εκπνοή της προθεσμίας μεταφοράς της, στις 31 Δεκεμβρίου 2014, και ούτε μπορεί η διαχείριση συστημικών σημαντικών υπηρεσιών να μεταφερθεί σε μεταβατικό ίδρυμα και γενικώς δεν μπορούν πλέον να εκποιηθούν ή να μεταβιβαστούν άλλα επιχειρηματικά τμήματα του ιδρύματος, αλλά ο εν λόγω φορέας εκκαθαρίσεως εξυπηρετεί αποκλειστικώς τη διαχείριση περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων με σκοπό τη συντεταγμένη, αποτελεσματική και βέλτιστη δυνατή αξιοποίηση των εν λόγω επιμέρους περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων (εκκαθάριση χαρτοφυλακίου);
- 3) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων⁽³⁾ (όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 117 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ), την έννοια ότι η απόφαση διοικητικής αρχής του κράτους μέλους καταγωγής φορέα εκκαθαρίσεως για μείωση των υποχρεώσεων του εν λόγω φορέα οι οποίες υπόκεινται στο δίκαιο άλλης χώρας, καθώς και για μείωση του επιτοκίου και αναστολή των υποχρεώσεων στο κράτος μέλος του οποίου το δίκαιο διέπει τις υποχρεώσεις και στο οποίο έχει την έδρα του ο θιγόμενος πιστωτής, παράγει όλα τα αποτελέσματά της χωρίς άλλες διατυπώσεις ή τούτο τελεί υπό την προϋπόθεση ότι η οδηγία 2014/59/ΕΕ εφαρμόζεται *ratione personae* στον φορέα εκκαθαρίσεως (εταιρία εκκαθαρίσεως) (αντιστοίχως προς το πρώτο προδικαστικό ερώτημα) και ότι το ληφθέν μέτρο εμπίπτει στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2014/59/ΕΕ;

Σημαίνει η διατύπωση «παράγουν όλα τα αποτελέσματά τους [...] χωρίς άλλες διατυπώσεις» ότι το δικαστήριο του κράτους μέλους το οποίο επιλαμβάνεται της αναγνώσεως των ληφθέντων δυνάμει του δικαίου του κράτους μέλους καταγωγής μέτρων, δικάζοντας με βάση το εφαρμοστέο στις υποχρεώσεις δίκαιο, δεν έχει αρμοδιότητα εξετάσεως της συμβατότητας των εν λόγω μέτρων με την οδηγία 2014/59/ΕΕ;

- ⁽¹⁾ Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) 1093/2010 και (ΕΕ) 648/2012 (ΕΕ L 173, σ. 190).
- ⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 648/2012 (ΕΕ L 176, σ. 1).
- ⁽³⁾ Οδηγία 2001/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Απριλίου 2001, για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 125, σ. 15).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 15 Ιουλίου 2016 — DOCERAM GmbH κατά CeramTec GmbH

(Υπόθεση C-395/16)

(2016/C 419/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: DOCERAM GmbH

Εναγόμενη: CeramTec GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συντρέχει περίπτωση εξαιρέσεως από την προστασία λόγω επιβεβλημένης τεχνικής ανάγκης κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα ⁽¹⁾, ακόμη και όταν η τελική μορφή ουδόλως λαμβάνεται υπόψη κατά τον σχεδιασμό του προϊόντος, αλλά μοναδικός καθοριστικός παράγοντας για τον σχεδιασμό είναι η (τεχνική) λειτουργικότητα;
- 2) Σε περίπτωση που η απάντηση του Δικαστηρίου στο πρώτο ερώτημα είναι καταφατική:

Βάσει ποιων κριτηρίων πρέπει να κρίνεται το αν τα επιμέρους σχεδιαστικά χαρακτηριστικά ενός προϊόντος επιλέχθηκαν αποκλειστικώς με γνώμονα τη λειτουργικότητα; Είναι εν προκειμένω καθοριστική η κρίση του «αντικειμενικού παρατηρητή» και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πώς ορίζεται αυτός;

⁽¹⁾ ΕΕ 2002, L 3, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 27 Ιουλίου 2016 — Vera Egenberger κατά Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.

(Υπόθεση C-414/16)

(2016/C 419/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesarbeitsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Vera Egenberger

Εναγόμενο: Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ ⁽¹⁾ την έννοια ότι ένας εργοδότης, όπως το εν προκειμένω εναγόμενο σωματείο και/ή η εκκλησία για λογαριασμό του, μπορεί να αποφασίζει ο ίδιος κατά τρόπο δεσμευτικό ότι η απαίτηση να έχει ο αιτών εργασία ένα συγκεκριμένο θρήσκευμα συνιστά, λόγω της φύσεως της δραστηριότητας ή του πλαισίου εντός του οποίου αυτή ασκείται, ουσιώδη, θεμιτή και δικαιολογημένη επαγγελματική απαίτηση λαμβανομένης υπόψη της δεοντολογίας του εργοδότη/της εκκλησίας;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Υποχρεούται το εθνικό δικαστήριο να αφήσει ανεφάρμοστη, στο πλαίσιο διαφοράς όπως η εν προκειμένω επίμαχη, μια διάταξη του εθνικού δικαίου –όπως το άρθρο 9, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, του Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz (γενικού νόμου περί ίσης μεταχειρίσεως)– η οποία επιτρέπει τη διαφορετική μεταχείριση λόγω θρησκείας στο πλαίσιο απασχολήσεως από θρησκευτικές κοινότητες και από υπαγόμενα σε αυτές ιδρύματα εφόσον κρίνεται ότι, λαμβανομένης υπόψη της αυτοσυνειδήσιας της θρησκευτικής κοινότητας βάσει του δικαιώματος αυτοδιαθέσεώς της, ένα συγκεκριμένο θρήσκευμα συνιστά θεμιτή και δικαιολογημένη επαγγελματική απαίτηση;

3) Έτι περαιτέρω σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Ποιες απαιτήσεις πρέπει να νοούνται ως ουσιώδεις, θεμιτές και δικαιολογημένες επαγγελματικές απαιτήσεις σε σχέση με τη φύση της δραστηριότητας ή το πλαίσιο εντός του οποίου αυτή ασκείται, λαμβανομένης υπόψη της δεοντολογίας της οργανώσεως, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ;

(¹) Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16).

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Ιουλίου 2016 η mobile.de GmbH, πρώην mobile.international GmbH κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 12 Μαΐου 2016 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-322/14 και T-325/14, mobile.international κατά EUIPO — Rezon

(Υπόθεση C-418/16 P)

(2016/C 419/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: mobile.de GmbH, πρώην mobile.international GmbH (εκπρόσωπος: T. Lührig, δικηγόρος)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Rezon OOD

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του όγδοου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Μαΐου 2016 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-322/14 και T-325/14, και
- να καταδικάσει το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 57, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 (¹) σε συνδυασμό με τον κανόνα 22, παράγραφος 2, και τον κανόνα 40, παράγραφος 6, του κανονισμού 2868/95 (²) διότι, αντιθέτως προς τις γενικές αναγνωρισμένες ερμηνευτικές αρχές της μεθοδολογίας του δικαίου, ερμηνεύει διαφορετικά τον καθιερωμένο όρο «απόδειξη της χρήσεως» στο άρθρο 57, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 από ό, τι στον κανόνα 22, παράγραφος 2, και στον κανόνα 40, παράγραφος 6, του κανονισμού 2868/95. Η διαφορετική ερμηνεία της αυτής ορολογίας των κανονισμών 207/2009 και 2868/95 δεν συνάδει με τις βασικές αρχές της ασφάλειας και σαφήνειας δικαίου. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο παραγνωρίζει ότι ο κανόνας 40, παράγραφος 6, και ο κανόνας 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 αποκλείουν την εκπρόθεσμη προσκόμιση αποδείξεων χρήσεως σε διαδικασίες κηρύξεως ακυρότητας, και ότι το EUIPO ουδεμία διακριτική ευχέρεια διαθέτει. Το άρθρο 57, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 δεν είναι εφαρμοστέο, ενώ ούτε το EUIPO το έχει επικαλεστεί, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατόν να θεμελιώσει την απόφαση των τμημάτων προσφυγών και του Γενικού Δικαστηρίου.

Η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει επίσης στο άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, καθότι το Γενικό Δικαστήριο, υποπίπτοντας σε πλάνη περί το δίκαιο, έκρινε ότι μπορεί να εφαρμοστεί το άρθρο 76, παράγραφος 2, του ως άνω κανονισμού, παρότι στο πλαίσιο της διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας αντίκειται στον κανόνα 40, παράγραφος 6, και στον κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 λόγω της συστηματικής ερμηνείας του κανόνα 50, παράγραφος 1, υποπαράγραφος 3, του κανονισμού 2868/95. Επιπλέον, οι προϋποθέσεις του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 δεν συντρέχουν διότι η παρεμβαίνουσα ουδένα νόμιμο λόγο πρόέβαλε για την εκπρόθεσμη προσκόμιση των τιμολογίων τα οποία εξαρχής είχε στη διάθεσή της. Το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε, επομένως, εσφαλμένα το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, διότι το διαδικαστικό στάδιο και οι περιστάσεις αποκλείουν την εκτίμηση των αποδείξεων που προσκομίστηκαν εκπρόθεσμα. Κατά τα λοιπά, το Γενικό Δικαστήριο παραποίησε τα πραγματικά περιστατικά παρουσιάζοντας εσφαλμένα τα γεγονότα, με αποτέλεσμα τα τιμολόγια που προσκομίστηκαν ενώπιον του τμήματος προσφυγών να μην αποτελούν «συμπληρωματικές» ή «επεξηγηματικές» αποδείξεις.

Το Γενικό Δικαστήριο δεν υπεισήλθε στην εξέταση ούτε των ηχητικών ούτε των εννοιολογικών αποκλίσεων μεταξύ των σημείων που πραγματικά χρησιμοποιούνται, ενώ εν γένει δεν συνεκτίμησε τη γενική εντύπωση, αλλά μεμονωμένα στοιχεία μόνον και ως εκ τούτου υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009.

Το Γενικό Δικαστήριο έλαβε προφανώς υπόψη άσχετες αποδείξεις, παρότι ήταν αχρονολόγητες ή εκτός της κρίσιμης χρονικής περιόδου. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εφαρμόζοντας το άρθρο 57, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 σε συνδυασμό με το άρθρο 22, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού 2868/95.

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εκτιμώντας ότι δεν πρέπει να εξετάσει την ένσταση καταχρηστικής ασκήσεως δικαιώματος. Τη δε ένσταση αποδυναμώνσεως δικαιώματος ουδόλως την εξέτασε.

Τέλος, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 64, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο παραγνωρίζει ότι τα τμήματα προσφυγών μπορούσαν, όπως ήταν λογικό, να ακυρώσουν τις αποφάσεις και να τις παραπέμψουν στο τμήμα ακυρώσεων μόνον κατά το μέρος που αφορά τις υπηρεσίες «Διαφήμιση σχετικά με οχήματα», ενώ κατά το μέρος που αφορά τις υπόλοιπες υπηρεσίες, για τις οποίες η χρήση δεν απεδείχθη, έπρεπε να εκδώσουν οριστική απόφαση και λόγω μη αποδείξεως της χρήσεως να κηρύξουν μερικώς απορριπτέες, με διατακτικό δυνάμενο να αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου, τις αιτήσεις κηρύξεως ακυρότητας.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 4 Αυγούστου 2016 — Acacia Srl και Rolando D'Amato κατά Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG

(Υπόθεση C-435/16)

(2016/C 419/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείοντες: Acacia Srl, Rolando D'Amato

Ανααιρεσίβλητη: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Εφαρμόζεται η περιορισμένη προστασία του άρθρου 110, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 (¹) μόνο σε χυτά μέρη, ήτοι σε μέρη των οποίων το σχήμα καθορίζεται κατ' αρχήν κατά τρόπο αμετάβλητο από την εμφάνιση και τα οποία, επομένως, δεν μπορούν να επιλεγούν ελεύθερα από τον πελάτη, όπως είναι π.χ. τα σώτρα των μηχανοκίνητων οχημάτων;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Εφαρμόζεται η περιορισμένη προστασία του άρθρου 110, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 μόνον επί της πωλήσεως πανομοιότυπου σχήματος, επομένως δε και χρώματος και μεγέθους, προϊόντων που είναι αντίστοιχα προς τα αυθεντικά προϊόντα;

3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Ισχύει η περιορισμένη προστασία του άρθρου 110, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 υπέρ του προμηθευτή ενός προϊόντος το οποίο προσβάλλει κατ' αρχήν το δικαίωμα επί του σχεδίου χάριν της προστασίας του οποίου ασκείται αγωγή μόνον στην περίπτωση που ο προμηθευτής αυτός διασφαλίζει κατά τρόπο αντικειμενικό ότι το προϊόν του μπορεί να αγοραστεί μόνον για επισκευαστικούς σκοπούς και όχι για άλλους σκοπούς, όπως π.χ. χάριν αναβαθμίσεως ή εξατομικεύσεως του συνολικού προϊόντος;

4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα:

Ποια μέτρα πρέπει να λάβει ο προμηθευτής ενός προϊόντος το οποίο προσβάλλει κατ' αρχήν το δικαίωμα επί του σχεδίου χάριν της προστασίας του οποίου ασκείται αγωγή προκειμένου να διασφαλίσει κατά τρόπο αντικειμενικό ότι το προϊόν του μπορεί να αγοραστεί μόνον για επισκευαστικούς σκοπούς και όχι για άλλους σκοπούς, όπως π.χ. χάριν αναβαθμίσεως ή εξατομικεύσεως του συνολικού προϊόντος; Αρκεί

- α) το γεγονός ότι ο προμηθευτής στο ενημερωτικό φυλλάδιο διευκρινίζει ότι η πώληση γίνεται μόνον για επισκευαστικούς σκοπούς, προκειμένου να αποκατασταθεί η αρχική εμφάνιση του συνολικού προϊόντος ή
- β) απαιτείται όπως ο προμηθευτής εξαρτά την παράδοση από γραπτή δήλωση του αγοραστή (εμπόρου και καταναλωτή) ότι το πωλούμενο προϊόν θα χρησιμοποιηθεί μόνον για επισκευαστικούς σκοπούς;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ L 3, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία)
στις 8 Αυγούστου 2016 — SMS group GmbH κατά Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice a
Municipiului București**

(Υπόθεση C-441/16)

(2016/C 419/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Înalta Curte de Casație și Justiție

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: SMS group GmbH

Ανααιρεσίβλητη: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice a Municipiului București

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προσক্রουεί στα άρθρα 2, 3, 4 και 5 της οδηγίας 79/1072/ΕΟΚ (¹), σε συνδυασμό με το άρθρο 17, παράγραφος 2 και παράγραφος 3, στοιχείο α', της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ (²), πρακτική εθνικής φορολογικής διοικήσεως η οποία αποκλείει την ύπαρξη αντικειμενικών στοιχείων επιβεβαιωόντων τη δηλωθείσα πρόθεση του υποκειμένου στον φόρο να χρησιμοποιήσει τα εισαχθέντα αγαθά στο πλαίσιο της οικονομικής δραστηριότητάς του στην περίπτωση κατά την οποία, κατά την ημερομηνία της πραγματικής εισαγωγής, η εκτέλεση της συμβάσεως για την οποία ο υποκείμενος στον φόρο αγόρασε και εισήγαγε τα προϊόντα είχε ανασταλεί, με τον σοβαρό κίνδυνο η μεταγενέστερη παροχή/πράξη για την οποία τα εισαχθέντα αγαθά προορίζονταν να μην πραγματοποιηθεί ποτέ;
- 2) Η απόδειξη της μετέπειτα κυκλοφορίας των εισαχθέντων εμπορευμάτων, ήτοι η απόδειξη της χρησιμοποίησεως των εισαχθέντων αγαθών τω όντι για τις φορολογητέες πράξεις του υποκειμένου στον φόρο, καθώς και τρόπου χρησιμοποίησεώς τους, συνιστά συμπληρωματική προϋπόθεση επιβαλλόμενη για τους σκοπούς της επιστροφής του ΦΠΑ, διαφορετική των απαρτιζόμενων στα άρθρα 3 και 4 της οδηγίας 79/1072/ΕΟΚ, η οποία απαγορεύεται από το άρθρο 6 της ίδιας οδηγίας, ή, αντιθέτως, αναγκαία πληροφορία σχετική με την ουσιαστική προϋπόθεση επιστροφής του φόρου η οποία συνίσταται στη χρησιμοποίηση των εισαχθέντων αγαθών στο πλαίσιο των φορολογητέων πράξεων και την οποία η φορολογική αρχή δύναται να επιβάλει δυνάμει του άρθρου 6 της εν λόγω οδηγίας;
- 3) Έχουν τα άρθρα 2, 3, 4 και 5 της οδηγίας 79/1072/ΕΟΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 17, παράγραφος 2 και παράγραφος 3, στοιχείο α', της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, την έννοια ότι το δικαίωμα επιστροφής του ΦΠΑ μπορεί να αποκλεισθεί στην περίπτωση κατά την οποία η προβλεπόμενη μεταγενέστερη πράξη, στο πλαίσιο της οποίας επρόκειτο να χρησιμοποιηθούν τα εισαχθέντα αγαθά, δεν πραγματοποιείται; Υπό τις συνθήκες αυτές, έχει σημασία ο πραγματικός προορισμός των αγαθών, ήτοι το ζήτημα αν αυτά εν πάση περιπτώσει αξιοποιήθηκαν, ο τρόπος κατά τον οποίο αξιοποιήθηκαν και αν αυτά αξιοποιήθηκαν εντός ή εκτός του κράτους μέλους όπου καταβλήθηκε ο ΦΠΑ;

(¹) Όγδοη οδηγία 79/1072/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 1979, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Τρόπος επιστροφής του φόρου προστιθεμένης αξίας στους υποκειμένους στο φόρο οι οποίοι δεν είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της χώρας (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 111).

(²) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 29 Αυγούστου 2016 — F κατά Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Υπόθεση C-473/16)

(2016/C 419/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: F

Καθής: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 4 της οδηγίας 2004/83/EK⁽¹⁾, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 1 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι δεν αντιβαίνουν σε αυτό, σε σχέση με ΛΟΑΔΜ αιτούντες άσυλο, η διενέργεια και η συνεκτίμηση πραγματογνωμοσύνης δικαστικού ψυχολόγου, βασισμένης σε προβολικά τεστ προσωπικότητας, όταν, στο πλαίσιο αυτών, δεν υποβάλλονται ερωτήσεις σχετικά με τη σεξουαλική ζωή του αιτούντος άσυλο ούτε ο αιτών άσυλο υποβάλλεται σε ιατρική εξέταση;
- 2) Εάν η πραγματογνωμοσύνη για την οποία γίνεται λόγος στο πρώτο ερώτημα δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως απόδειξη, έχει το άρθρο 4 της οδηγίας 2004/83, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 1 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι, όταν η αίτηση ασύλου βασίζεται σε δίωξη λόγω γενετήσιου προσανατολισμού, οι εθνικές διοικητικές αρχές και τα δικαστήρια δεν έχουν καμία δυνατότητα να εξετάσουν, μέσω μεθόδων πραγματογνωμοσύνης, την αλήθεια των ισχυρισμών του αιτούντος άσυλο, ανεξαρτήτως των συγκεκριμένων χαρακτηριστικών των εν λόγω μεθόδων;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/83/EK του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους (ΕΕ L 304, σ. 12).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture — Uprava zračnog prometa, elektroničkih komunikacija i pošte (Κροατία) στις 30 Αυγούστου 2016 — Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo κατά Air Serbia A.D. Beograd i Dane Kondića direktora Air Serbia A.D. Beograd

(Υπόθεση C-476/16)

(2016/C 419/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική

Αιτούν δικαστήριο

Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture — Uprava zračnog prometa, elektroničkih komunikacija i pošte

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo

Καθής: Air Serbia A.D. Beograd και Dane Kondić, direktor Air Serbia A.D. Beograd

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι η πρακτική αεροπορικής εταιρείας συμβαλλόμενου μέρους στη συμφωνία ΚΕΕΧ, η οποία συνίσταται στην εκτέλεση εμπορικών αερομεταφορών επιβατών αναχωρούντων από κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μέσω της χώρας καταγωγής τους ως σημείο μεταφοράς όπου μετεπιβιβάζει τους επιβάτες και τις αποσκευές τους σε άλλο αεροσκάφος της ίδιας εταιρείας, και με τόπο προορισμού κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή τρίτης χώρας, δυνάμει αυτοτελούς εισιτηρίου επί του οποίου αναγράφονται δύο διαφορετικοί αριθμοί πτήσεως, σύμφωνη προς την ερμηνεία του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εν γένει, και την ερμηνεία των διατάξεων του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', ι), του πρωτοκόλλου VI, που περιλαμβάνονται στο παράρτημα V της πολυμερούς συμφωνίας για τη δημιουργία Κοινού Ευρωπαϊκού Εναέριου Χώρου, ειδικότερα;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 5 Σεπτεμβρίου 2016, Fidelity Funds κατά Skatteministeriet

(Υπόθεση C-480/16)

(2016/C 419/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι

Ενάγοντες: Fidelity Funds

Εναγόμενο: Skatteministeriet

Παρεμβαίνων: NN (L) SICAV

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει προς το άρθρο 56 ΣΕΚ (άρθρο 63 ΣΛΕΕ), το οποίο αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων, ή προς το άρθρο 49 ΣΕΚ (άρθρο 56 ΣΛΕΕ), το οποίο αφορά την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, ένα φορολογικό καθεστώς, όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, υπό το οποίο αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες οι οποίοι υπόκεινται στην οδηγία 85/611/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου (οδηγία για τους ΟΣΕΚΑ) φορολογούνται στην πηγή επί των μερισμάτων που λαμβάνουν από δανικές εταιρίες, όταν αντιστοιχεί δανικοί οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων μπορούν να τύχουν απαλλαγής του φόρου στην πηγή, είτε επειδή προβαίνουν στην πράξη σε μια ελάχιστη διανομή προς τους μεριδιούχους τους επί της οποίας παρακρατείται φόρος στην πηγή είτε επειδή υπολογίζεται λογιστικώς μια ελάχιστη διανομή επί της οποίας παρακρατείται φόρος στην πηγή όσον αφορά τους μεριδιούχους τους;

⁽¹⁾ Οδηγία 85/611/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) (ΕΕ L 375, σ. 3).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 6 Σεπτεμβρίου 2016 — Zolt Sziber κατά ERSTE Bank Hungary Zrt.

(Υπόθεση C-483/16)

(2016/C 419/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Zolt Sziber

Εναγομένη: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Έτερος διάδικος: Mónika Szeder

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει οι ακόλουθες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, ήτοι το άρθρο 129Α, παράγραφοι 1 και 2, της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (συνθήκη της Ρώμης), σε συνδυασμό με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, το άρθρο 38 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2012, C 362, σ. 2), το άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 8 της ίδιας οδηγίας, καθώς και με την αιτιολογική σκέψη 47 της οδηγίας 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽²⁾, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά εθνική ρύθμιση (και η εφαρμογή της) που καθιερώνει συμπληρωματικές απαιτήσεις εις βάρος εκείνου του διαδίκου (ενάγοντος ή εναγομένου) ο οποίος, μεταξύ 1η Μαΐου 2004 και 26ης Ιουλίου 2014, συνήψε σύμβαση πιστώσεως, με την ιδιότητα του καταναλωτή, περιλαμβάνουσα καταχρηστική ρήτρα που επιτρέπει την μονομερή αύξηση του επιτοκίου, των εξόδων ή της προμήθειας ή που προβλέπει το εκτιμώμενο εύρος μεταξύ των τιμών αγοράς και πωλήσεως, εκ του λόγου ότι, βάσει των εν λόγω συμπληρωματικών απαιτήσεων, προκειμένου να μπορούν να ασκηθούν ενώπιον των δικαστηρίων τα δικαιώματα που απορρέουν από την ακυρότητα των εν λόγω συμβάσεων που έχουν συναφθεί με καταναλωτές και, ειδικότερα, προκειμένου το δικαστήριο να μπορεί να επιληφθεί της ουσίας της υποθέσεως, απαιτείται η κατάθεση στο πλαίσιο πολιτικής δίκης δικόγραφο (κατ' αρχήν αγωγής, μεταβολής της αγωγής ή ενστάσεως ακυρότητας προβαλλόμενης από τον εναγόμενο – κατά της καταδίκης του καταναλωτή– ή μεταβολής της ενστάσεως αυτής, ανταγωγής ή μεταβολής της ανταγωγής αυτής) με υποχρεωτικό περιεχόμενο, ενώ έτερος διάδικος που δεν συνήψε σύμβαση πιστώσεως, με την ιδιότητα του καταναλωτή, ή που συνήψε την ίδια περίοδο, με την ιδιότητα του καταναλωτή, σύμβαση πιστώσεως διαφορετικού τύπου από την προαναφερθείσα δεν υποχρεούται να καταθέσει ένα τέτοιο δικόγραφο με υποχρεωτικό περιεχόμενο;
- 2) Τόσο στην περίπτωση που το Δικαστήριο απαντήσει καταφατικά, όσο και στην περίπτωση που απαντήσει αρνητικά στο πρώτο ερώτημα, που έχει ευρύτερη διατύπωση από αυτό το δεύτερο ερώτημα, πρέπει οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που απαριθμούνται στο πρώτο ερώτημα να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτές η εφαρμογή των ακόλουθων υποχρεωτικών συμπληρωματικών απαιτήσεων [α' έως γ'] στον διάδικο που συνήψε, με την ιδιότητα του καταναλωτή, σύμβαση πιστώσεως υπό την έννοια του πρώτου ερωτήματος:
 - α) το δικόγραφο της αγωγής, μεταβολής της αγωγής ή ενστάσεως ακυρότητας προβαλλόμενης από τον εναγόμενο –κατά της καταδίκης του καταναλωτή– ή μεταβολής της ενστάσεως αυτής, ανταγωγής ή μεταβολής της ανταγωγής αυτής που πρέπει να καταθέσει στο πλαίσιο της δίκης ο διάδικος (ενάγων ή εναγόμενος) που συνήψε, με την ιδιότητα του καταναλωτή, σύμβαση πιστώσεως υπό την έννοια του πρώτου ερωτήματος κρίνεται παραδεκτό μόνον –τουτέστιν τότε μόνον μπορεί να εξεταστεί επί της ουσίας–, εάν στο δικόγραφο αυτό ο διάδικος δεν ζητεί αποκλειστικώς όπως το δικαστήριο αποφανθεί ότι είναι άκυρη εν όλω ή εν μέρει η σύμβαση πιστώσεως που συνήφθη με καταναλωτές υπό την έννοια του πρώτου ερωτήματος, αλλά επίσης να εφαρμόσει τις νόμιμες συνέπειες που συνεπάγεται η απόλυτη ακυρότητα, ενώ έτερος διάδικος που δεν συνήψε σύμβαση πιστώσεως, με την ιδιότητα του καταναλωτή, ή που συνήψε την ίδια περίοδο, με την ιδιότητα του καταναλωτή, σύμβαση πιστώσεως διαφορετικού τύπου από την προαναφερθείσα δεν υποχρεούται να καταθέσει ένα τέτοιο δικόγραφο με υποχρεωτικό περιεχόμενο;
 - β) το δικόγραφο της αγωγής, μεταβολής της αγωγής ή ενστάσεως ακυρότητας προβαλλόμενης από τον εναγόμενο –κατά της καταδίκης του καταναλωτή– ή μεταβολής της ενστάσεως αυτής, ανταγωγής ή μεταβολής της ανταγωγής αυτής που πρέπει να καταθέσει στο πλαίσιο της δίκης ο διάδικος (ενάγων ή εναγόμενος) που συνήψε, με την ιδιότητα του καταναλωτή, σύμβαση πιστώσεως υπό την έννοια του πρώτου ερωτήματος κρίνεται παραδεκτό μόνον –τουτέστιν τότε μόνον μπορεί να εξεταστεί επί της ουσίας–, εάν στο δικόγραφο αυτό, πέραν της κηρύξεως από το δικαστήριο της απόλυτης ακυρότητας της συμβάσεως που συνήφθη με καταναλωτές υπό την έννοια του πρώτου ερωτήματος, δεν ζητεί, μεταξύ των νομικών συνεπειών που συνεπάγεται η απόλυτη ακυρότητα, την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση προ της συνάψεως της συμβάσεως, ενώ άλλος διάδικος που δεν συνήψε σύμβαση πιστώσεως, με την ιδιότητα του καταναλωτή, ή που συνήψε την ίδια περίοδο, με την ιδιότητα του καταναλωτή, σύμβαση πιστώσεως διαφορετικού τύπου από την προαναφερθείσα δεν υποχρεούται να καταθέσει ένα τέτοιο δικόγραφο με υποχρεωτικό περιεχόμενο;
 - γ) το δικόγραφο της αγωγής, μεταβολής της αγωγής ή ενστάσεως ακυρότητας προβαλλόμενης από τον εναγόμενο –κατά της καταδίκης του καταναλωτή– ή μεταβολής της ενστάσεως αυτής, ανταγωγής ή μεταβολής της ανταγωγής αυτής που πρέπει να καταθέσει στο πλαίσιο της δίκης ο διάδικος (ενάγων ή εναγόμενος) που συνήψε, με την ιδιότητα του καταναλωτή, σύμβαση πιστώσεως υπό την έννοια του πρώτου ερωτήματος κρίνεται παραδεκτό μόνον –τουτέστιν τότε μόνον μπορεί να εξεταστεί επί της ουσίας–, εάν στο δικόγραφο αυτό, όσον αφορά την περίοδο μεταξύ της ενάρξεως της συμβατικής σχέσεως και της ημερομηνίας καταθέσεως της αγωγής, παρατίθενται αναλυτικές καταστάσεις των λογαριασμών, πράγμα εξαιρετικά περίπλοκο από μαθηματικής απόψεως (όπως ορίζεται από τις εθνικές διατάξεις), που πρέπει να πραγματοποιηθούν λαμβανομένων υπ' όψιν επίσης των κανόνων μετατροπής σε συγγρικά φιορίνια καθώς και λεπτομερειακά στοιχεία για κάθε

οφειλή χωριστά, ούτως ώστε να είναι εφικτός ο μαθηματικός έλεγχος, εκδέτοντας τις ληξιπρόθεσμες δόσεις που πρέπει να καταβληθούν βάσει της συμβάσεως, τις καταβληθείσες από τον ενάγοντα δόσεις, τις ληξιπρόθεσμες δόσεις που πρέπει να καταβληθούν χωρίς να ληφθεί υπ' όψιν η άκυρη ρήτρα, καθώς και η μεταξύ τους διαφορά, πρέπει δε να παραδέτει, υπό την μορφή ενός συνολικού ποσού, το υπολειπόμενο χρέος το οποίο εξακολουθεί να οφείλει ο διάδικος που συνήψε, με την ιδιότητα του καταναλωτή, σύμβαση πιστώσεως υπό την έννοια του πρώτου ερωτήματος στο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα ή το ποσό που έχει αχρεωστήτως καταβάλει, ενώ άλλος διάδικος που δεν συνήψε σύμβαση πιστώσεως, με την ιδιότητα του καταναλωτή, ή που συνήψε την ίδια περίοδο, με την ιδιότητα του καταναλωτή, σύμβαση πιστώσεως διαφορετικού τύπου από την προαναφερθείσα δεν υποχρεούται να καταθέσει ένα τέτοιο δικόγραφο με υποχρεωτικό περιεχόμενο;

- 3) Πρέπει οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που απαριθμούνται στο πρώτο ερώτημα να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η παράβασή τους μέσω της θεσπίσεως των συμπληρωματικών απαιτήσεων που παρατίθενται ανωτέρω (στο πρώτο και το δεύτερο ερώτημα) συνεπάγεται ταυτοχρόνως παράβαση των άρθρων 20, 21 και 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2012, C 326, σ. 2), λαμβανομένου υπ' όψιν επίσης (εν μέρει επίσης σε σχέση με το πρώτο και το δεύτερο ερώτημα) ότι τα δικαστήρια των κρατών μελών πρέπει να εφαρμόζουν το δίκαιο της Ένωσης περί προστασίας των καταναλωτών ακόμη και σε υποθέσεις που δεν έχουν διασυνοριακό χαρακτήρα, ήτοι που έχουν αμιγώς εσωτερικό χαρακτήρα, κατά την έννοια των αποφάσεων του Δικαστηρίου της 5ης Δεκεμβρίου 2000, *Guimont* (C-448/98, EU:C:2000:663), σκέψη 23, και της 10ης Μαΐου 2012, *Duomo Gra κ.λπ.* (C-357/10 έως C-359/10, EU:C:2012:283), σκέψη 28, και της διατάξεως της 3ης Ιουλίου 2014, *Tudoran* (C-92/14, EU:C:2014:2051), σκέψη 39; Ή πρέπει να θεωρηθεί, στον βαθμό που οι συμβάσεις πιστώσεως στις οποίες αναφέρεται το προδικαστικό ερώτημα αποτελούν «συμβάσεις πιστώσεως που στηρίζονται σε ξένο νόμισμα», ότι, εξ αυτού και μόνον του λόγου, πρόκειται για υπόθεση με διασυνοριακό χαρακτήρα;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

⁽²⁾ Οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2008, L 133, σ. 66).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) στις 14 Σεπτεμβρίου 2016 — Α.Σ. κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας

(Υπόθεση C-490/16)

(2016/C 419/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Α.Σ.

Αναρρεσίβλητη: Δημοκρατία της Σλοβενίας

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αφορά η δικαστική προστασία κατά το άρθρο 27 του κανονισμού 604/2013 επίσης την ερμηνεία των προϋποθέσεων του κριτηρίου του άρθρου 13, παράγραφος 1, όταν πρόκειται για απόφαση κατά την οποία ένα κράτος μέλος δεν θα εξετάσει την αίτηση διεθνούς προστασίας, όταν ένα άλλο κράτος μέλος έχει ήδη αναλάβει την ευθύνη για την επί της ίδιας βάσεως εξέταση της αιτήσεως του αιτούντος και όταν ο αιτών αντιτίθεται σε αυτό;
- 2) Πρέπει η προϋπόθεση της παράνομης διαβάσεως κατά το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013 να ερμηνευθεί με ανεξάρτητο και αυτοτελή τρόπο ή σε συνδυασμό με το άρθρο 3, σημείο 2, της οδηγίας 2008/115 περί επιστροφής και με το άρθρο 5 του Κώδικα συνόρων του Σένγκεν, τα οποία ορίζουν την παράνομη διάβαση των συνόρων, και πρέπει η ερμηνεία αυτή να έχει εφαρμογή στο πλαίσιο του άρθρου 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013;
- 3) Λαμβανομένης υπόψη της απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, πρέπει ο όρος «παράνομη διάβαση» κατά το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013 να ερμηνευθεί, στις περιπτώσεις της παρούσας υποθέσεως, υπό την έννοια ότι δεν υφίσταται παράνομη διάβαση των συνόρων όταν οι δημόσιες αρχές κράτους μέλους οργανώνουν τη διάβαση των συνόρων με σκοπό τη διέλευση προς άλλο κράτος μέλος της ΕΕ;

- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο τρίτο ερώτημα, πρέπει κατά συνέπεια το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει την επαναφορά υπηκόου τρίτου κράτους στο κράτος στο οποίο αυτός αρχικά εισήλθε στο έδαφος της ΕΕ;
 - 5) Πρέπει το άρθρο 27 του κανονισμού 604/2013 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι προθεσμίες του άρθρου 13, παράγραφος 1, και του άρθρου 29, παράγραφος 2, δεν τρέχουν όταν ο αιτών ασκεί το δικαίωμα δικαστικής προστασίας, κατά μείζονα δε λόγο όταν αυτό συνεπάγεται επίσης την υποβολή προδικαστικού ερωτήματος ή όταν το εθνικό δικαστήριο αναμένει την απάντηση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ένα τέτοιο ερώτημα που έχει τεθεί στο πλαίσιο άλλης υποθέσεως; Επικουρικώς, τρέχουν σε μια τέτοια περίπτωση οι προθεσμίες, αλλά το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο δεν έχει το δικαίωμα να αρνηθεί την υποδοχή;
-

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Οκτωβρίου 2016 — Lidl Stiftung κατά EUIPO — Horno del Espinar (Castello)

(Υπόθεση T-549/14) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Castello — Προγενέστερα εθνικά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης λεκτικά σήματα Castelló — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009)

(2016/C 419/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Wolter, M. Kefferpütz και A. Marx, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς Π. Γερούλακος και Δ. Μπότης, στη συνέχεια Δ. Μπότης, και τέλος D. Gája)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Horno del Espinar, SL (El Espinar, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος του EUIPO της 22ας Απριλίου 2014 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 1233/2013-2 και R 1258/2013-2) σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Horno del Espinar και Lidl Stiftung & Co.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 22ας Απριλίου 2014 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 1233/2013-2 και R 1258/2013-2) σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Horno del Espinar, SL και Lidl Stiftung & Co. KG καθόσον το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως όσον αφορά τα κατεψυγμένα φρούτα και λαχανικά της κλάσεως 29 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Lidl Stiftung & Co. φέρει, εκτός των δικών της δικαστικών εξόδων, τα τρία τέταρτα των δικαστικών εξόδων του EUIPO.
- 4) Το EUIPO φέρει το ένα τέταρτο των δικαστικών του εξόδων.

⁽¹⁾ EE C 351 της 6.10.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 2016 — European Children's Fashion Association και Instituto de Economía Pública κατά EACEA

(Υπόθεση T-724/14) ⁽¹⁾

(Ρήτρα διαίτησίας — Συμφωνία επιχορηγήσεως που συνήφθη στο πλαίσιο του προγράμματος δράσεως «Lifelong Learning (2007-2013)» — Έργο «Brand & Merchandising manager for SMEs in the childrens' product sector» — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Πράξη εντασσόμενη σε καθαρά συμβατικό πλαίσιο με το οποίο είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένη — Απαράδεκτο — Μη επιλέξιμες δαπάνες — Επιστροφή των καταβληθέντων ποσών — Έκθεση ελέγχου)

(2016/C 419/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: European Children's Fashion Association (Βαλένθια, Ισπανία) και Instituto de Economía Pública (Βαλένθια) (εκπρόσωπος: A. Haegeman, δικηγόρος)

Καθών-εναγόμενοι: Εκτελεστικός Οργανισμός Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Θεμάτων και Πολιτισμού (EACEA) (εκπρόσωποι: H. Monet και A. Jaume)

Αντικείμενο

Αίτημα, βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, να αναγνωριστεί ότι ο EACEA δεν δικαιούται να ζητεί την επιστροφή των επιχορηγήσεων που καταβλήθηκαν στην πρώτη προσφεύγουσα-ενάγουσα δυνάμει της συμβάσεως που συνήφθη για την υλοποίηση του έργου «Brand & Merchandising manager for SMEs in the childrens' product sector» και, επικουρικός προσφυγή, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση, αφενός, του εγγράφου προκαταρκτικής ενημερώσεως, της 1ης Αυγούστου 2014, με το οποίο ο EACEA ενημέρωσε την πρώτη προσφεύγουσα-ενάγουσα ότι όφειλε να επιστρέψει το ποσό των 82 378,81 ευρώ κατόπιν ελέγχου που διεξήχθη όσον αφορά το εν λόγω έργο, και, αφετέρου, του χρεωστικού σημειώματος αριθ. 3241401420, το οποίο εξέδωσε ο EACEA στις 5 Αυγούστου 2014 για την επιστροφή του εν λόγω ποσού.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει την European Children's Fashion Association και το Instituto de Economía Pública, SL στα δικαστικά έξοδα

⁽¹⁾ ΕΕ C 7 της 12.1.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 2016 — Trajektna luka Split κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-70/15) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ — Καθορισμός, εκ μέρους της αρχής λιμένος του Split, των τιμών για τις υπηρεσίες λιμένος που αφορούν τις εσωτερικές μεταφορές στα ανώτατα επίπεδα — Απόρριψη καταγγελίας — Καταγγελία την οποία εξετάζει η αρχή ανταγωνισμού κράτους μέλους — Έλλειψη συμφέροντος της Ένωσης)

(2016/C 419/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Trajektna luka Split d.d. (Split, Κροατία) (εκπρόσωποι: M. Bauer, H.-J. Freund και S. Hankiewicz, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Giolito, C. Urraca Caviedes και I. Zalugin)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της απόφασης C(2014) 9236 τελικό της Επιτροπής, της 28ης Νοεμβρίου 2014, με την οποία απορρίφθηκε η καταγγελία της προσφεύγουσας σχετικά με παραβάσεις του άρθρου 102 ΣΛΕΕ από την αρχή λιμένος του Split ή των άρθρων 102 και 106 ΣΛΕΕ από τη Δημοκρατία της Κροατίας ή την αρχή λιμένος του Split (υπόθεση ΑΤ.40199 — Λιμένας του Split)

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Trajektna luka Split d.d.* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 118 της 13.4.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2016 — *Intesa Sanpaolo* κατά *ΕUIPO* (WAVE 2 PAY και WAVE TO PAY)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-129/15 και T-130/15) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης των λεκτικών σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης WAVE 2 PAY και WAVE TO PAY — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009]

(2016/C 419/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Intesa Sanpaolo SpA* (Τορίνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: P. Pozzi και F. Cecchi, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕUIPO), (εκπρόσωποι: αρχικώς μεν P. Bullock και L. Rampini, εν συνεχεία δε L. Rampini)

Αντικείμενο

Προσφυγές κατά δύο αποφάσεων του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΕUIPO της 19ης Ιανουαρίου 2015 (υποθέσεις R 1857/2014-5 και R 1864/2014-5, αντιστοίχως), που αφορούν δύο αιτήσεις καταχώρισης των λεκτικών σημείων WAVE 2 PAY και WAVE TO PAY, αντιστοίχως, ως σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Καταδικάζει την *Intesa Sanpaolo SpA* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 155 της 2.7.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2016 — Universal Protein Supplements κατά
EUIPO (Αναπαράσταση ενός body builder)

(Υπόθεση T-335/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο αναπαριστά έναν body builder — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 419/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Universal Protein Supplements Corp. (New Brunswick, New Jersey, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: S. Malynicz, QC)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), (εκπρόσωποι: H. O'Neill και A. Folliard-Monguiral)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Μαρτίου 2015 (υπόθεση R 2958/2014-5), σχετικά με την αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σημείου το οποίο αναπαριστά έναν body builder ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Universal Protein Supplements Corp. στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 279 της 24.8.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2016 — Bach Flower Remedies κατά
EUIPO — Durapharma (RESCUE)

(Υπόθεση T-337/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Δεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης RESCUE — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα αποκτηθέντος με τη χρήση — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 52, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009]

(2016/C 419/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bach Flower Remedies Ltd (Γουίμπλεντον, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: I. Fowler, solicitor)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Simandlova και A. Schifko)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Durapharma ApS (Stenstrup, Δανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Μαρτίου 2015 (υπόθεση R 2551/2013-1), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας σήματος μεταξύ της Durapharma και της Bach Flower Remedies.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η *Bach Flower Remedies Ltd* φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

⁽¹⁾ ΕΕ C 294 της 7.9.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 2016 — Alrex Pharma κατά EUIPO — Astex Pharmaceuticals (ASTEX)

(Υπόθεση T-355/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ASTEX — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ALPEx — Έλλειψη ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 — Άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009]

(2016/C 419/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Alrex Pharma SA (Mezzovico-Vira, Ελβετία) (εκπρόσωποι: C. Bacchini, M. Mazzitelli και E. Rondinelli, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: M. Rajh)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Astex Pharmaceuticals, Inc. (Plesanton, Ηνωμένες Πολιτείες)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Απριλίου 2015 (υπόθεση R 593/2014-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Alrex Pharma και Astex Pharmaceuticals.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Alrex Pharma SA* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 294 της 7.9.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 2016 — CJ κατά ECDC

(Υπόθεση T-370/15 P) ⁽¹⁾

(Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχος υπάλληλος — Σύμβαση ορισμένου χρόνου — Καταγγελία — Κλονισμός της σχέσεως εμπιστοσύνης — Δικαίωμα ακροάσεως)

(2016/C 419/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: CJ (Άγιος Στέφανος, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: B. Κόλιας, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC) (εκπρόσωποι: J. Mannheim και A. Daume, επικουρούμενοι από τους D. Waelbroeck A. Duroy, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής αναίρεσης της απόφασης του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 29ης Απριλίου 2015, CJ κατά ECDC (F-159/12 και F-161/12, EU:F:2015:38).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης της απόφασης του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δεύτερο τμήμα) της 29ης Απριλίου 2015, CJ και ECDC (F-159/12 και F-161/12, EU:F:2015:38), όσον αφορά την υπόθεση F-159/12.
- 2) Ο CJ φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα του Ευρωπαϊκού Κέντρου Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC) για την κατ' αναίρεση δίκη, καθόσον αυτά αφορούν την υπόθεση F-159/12.
- 3) Αναίρει τα σημεία 3 και 5 του διατακτικού της απόφασης του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δεύτερο τμήμα), της 29ης Απριλίου 2015, CJ κατά ECDC (F-159/12 και F-161/12, EU:F:2015:38).
- 4) Αναπέμπει την υπό κρίση υπόθεση, όσον αφορά την υπόθεση F-161/12, ενώπιον άλλου τμήματος, πλην εκείνου που αποφάνθηκε επί της υπό κρίση αιτήσεως αναίρεσης.
- 5) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα, καθόσον αυτά αφορούν την υπόθεση F-161/12.

(¹) EE C 311 της 21.9.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 2016 — ECDC κατά CJ

(Υπόθεση T-395/15 P) (¹)

(Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχος υπάλληλος — Σύμβαση ορισμένου χρόνου — Καταγγελία — Κλωνισμός της σχέσεως εμπιστοσύνης — Δικαίωμα ακροάσεως)

(2016/C 419/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέων: Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC) (εκπρόσωποι: J. Mannheim και A. Daume, επικουρούμενοι από τους D. Waelbroeck A. Duroy, δικηγόρους)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: CJ (Άγιος Στέφανος, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Β. Κόλιας, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής αναίρεσης της απόφασης του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 29ης Απριλίου 2015, CJ κατά ECDC (F-159/12 και F-161/12, EU:F:2015:38).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC) στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 311 της 21.9.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 2016 — Flowil International Lighting κατά EUIPO — Lorimod Prod Com (Sylvania Food)

(Υπόθεση T-430/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης *Sylvania Food* — Προγενέστερα λεκτικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης *SYLVANIA* — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009]

(2016/C 419/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Flowil International Lighting (Holding) BV (Αμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: J. Güell Serra, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: L. Rampini)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: SC Lorimod Prod Com, Srl (Simleul Silvaniei, Ρουμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Μαΐου 2015 (υπόθεση R 616/2014-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Flowil International Lighting (Holding) και SC Lorimod Prod Com.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Flowil International Lighting (Holding) BV στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 320 της 28.9.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 2016 — Foodcare κατά EUIPO — Michalczewski (T.G.R. ENERGY DRINK)

(Υπόθεση T-456/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης *T.G.R. ENERGY DRINK* — Κακή πίστη — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 419/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Foodcare sp. z o.o. (Zabierzów, Πολωνία) (εκπρόσωπος: A. Matusik, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Palmero Cabezas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Dariusz Michalczewski (Gdańsk, Πολωνία) (εκπρόσωποι: B. Matusiewicz-Kulig, M. Czerwińska και M. Marek, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Μαΐου 2015 (υπόθεση R 265/2014-2), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως της ακυρότητας σήματος μεταξύ του D. Michalczewski και της Foodcare.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Foodcare sp. z o.o. στα δικαστικά έξοδα της καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) και ο Dariusz Michalczewski.

(¹) EE C 328 της 5.10.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2016 — Kozmetika Afrodita κατά EUIPO — Núñez Martín και Machado Montesinos (ΚΟΖΜΕΤΙΚΑ AFRODITA)

(Υπόθεση T-574/15) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ΚΟΖΜΕΤΙΚΑ AFRODITA — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα EXOTIC AFRODITA MYSTIC MUSK OIL και προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα AFRODITA MYSTIC MUSK OIL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 419/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kozmetika Afrodita d.o.o. (Rogaška Slatina, Σλοβενία) (εκπρόσωπος: B. Grešak, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: M. Rajh)

Αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Pedro Núñez Martín (Μαδρίτη, Ισπανία) και Carmen Guillermina Machado Montesinos (Μαδρίτη)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Ιουλίου 2015 (υπόθεση R 2577/2014-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ, αφενός, των Núñez Martín και Machado Montesinos και, αφετέρου, της Kozmetika Afrodita.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Kozmetika Afrodita d.o.o. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 406 της 7.12.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2016 — Kozmetika Afrodita κατά EUIPO — Núñez Martín και Machado Montesinos (AFRODITA COSMETICS)

(Υπόθεση T-575/15) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης AFRODITA COSMETICS — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα EXOTIC AFRODITA MYSTIC MUSK OIL και προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα AFRODITA MYSTIC MUSK OIL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 419/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kozmetika Afrodita d.o.o. (Rogaška Slatina, Σλοβενία) (εκπρόσωπος: B. Grešak, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: M. Rajh)

Αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Pedro Núñez Martín (Μαδρίτη, Ισπανία) και Carmen Guillermina Machado Montesinos (Μαδρίτη)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Ιουλίου 2015 (υπόθεση R 2578/2014-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ, αφενός, των Núñez Martín και Machado Montesinos και, αφετέρου, της Κοζμετίκα Afrodita.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Κοζμετίκα Afrodita d.o.o. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 406 της 7.12.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2016 — The Art Company B & S κατά EUIPO — G-Star Raw (THE ART OF RAW)

(Υπόθεση T-593/15) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης THE ART OF RAW — Προγενέστερο εθνικό και προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης art και προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης The Art Company — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 419/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Art Company B & S, SA (Quel, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Villamor Muguerza, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), (εκπρόσωπος: S. Palmero Cabezas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: G-Star Raw CV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Ιουλίου 2015 (υπόθεση R 1980/2014-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της The Art Company B & S και της G-Star Raw.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη The Art Company B & S, SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 414 της 14.12.2015.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2016 — Aston Martin Lagonda κατά EUIPO
(Απεικόνιση πλέγματος επί του εμπρόσθιου τμήματος μηχανοκίνητου οχήματος)**

(Υπόθεση T-73/15) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ανάκληση της αιτήσεως καταχώρισεως — Κατάργηση της δίκης)

(2016/C 419/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aston Martin Lagonda Ltd (Gaydon, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: D. Farnsworth, solicitor)

Καθού: Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: H. O'Neill)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Δεκεμβρίου 2014 (υπόθεση R 1796/2014-2), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος της προσφεύγουσας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής.
- 2) Καταδικάζει την Aston Martin Lagonda Ltd στα δικαστικά έξοδά της και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

⁽¹⁾ EE C 118 της 13.4.2015.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2016 — Aston Martin Lagonda κατά EUIPO
(Απεικόνιση πλέγματος επί του εμπρόσθιου τμήματος μηχανοκίνητου οχήματος)**

(Υπόθεση T-87/15) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ανάκληση της αιτήσεως καταχώρισεως — Κατάργηση της δίκης)

(2016/C 419/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aston Martin Lagonda Ltd (Gaydon, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: D. Farnsworth, solicitor)

Καθού: Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: H. O'Neill)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Δεκεμβρίου 2014 (υπόθεση R 1797/2014-2), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος της προσφεύγουσας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής.
- 2) Καταδικάζει την Aston Martin Lagonda Ltd στα δικαστικά έξοδά της και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

⁽¹⁾ EE C 138 της 27.4.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Σεπτεμβρίου 2016 — Greenpeace Energy κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-382/15) ⁽¹⁾

[Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Πυρηνική ενέργεια — Ενίσχυση υπέρ του πυρηνικού σταθμού ηλεκτροπαραγωγής Hinkley Point C — Συμβόλαιο επί της διαφοράς (CFD), συμφωνία με τον Υπουργό (Secretary of State Agreement) και εγγύηση δανείου — Απόφαση που κηρύσσει την ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά — Δεν δίγεται ουσιωδώς η ανταγωνιστική θέση — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτη]

(2016/C 419/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Greenpeace Energy eG (Αμβούργο, Γερμανία) και οι λοιπές 9 προσφεύγουσες τα ονόματα των οποίων παρατίθενται στο παράρτημα της διατάξεως (εκπρόσωποι: D. Fouquet και J. Nysten, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: É. Gippini Fournier, T. Maxian Rusche και P. Nēmečková)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ περί ακυρώσεως της αποφάσεως (ΕΕ) 2015/658, της 8ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με το μέτρο ενίσχυσης SA.34947 (2013/C) (πρώην 2013/N) που προτίθεται να εφαρμοστεί το Ηνωμένο Βασίλειο με σκοπό τη στήριξη του πυρηνικού σταθμού ηλεκτροπαραγωγής Hinkley Point C (ΕΕ 2015, L 109, σ. 44).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί των αιτήσεων παρεμβάσεως της NNB Generation Company Limited, της Σλοβακικής Δημοκρατίας, της Ουγγαρίας, του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Τσεχικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας.
- 3) Η Greenpeace Energy eG και οι λοιπές προσφεύγουσες τα ονόματα των οποίων παρατίθενται στο παράρτημα φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πλην εκείνων που αφορούν τις αιτήσεις παρεμβάσεως.
- 4) Η Greenpeace Energy και οι λοιπές προσφεύγουσες τα ονόματα των οποίων παρατίθενται στο παράρτημα, η Επιτροπή, η NNB Generation Company Limited, η Σλοβακική Δημοκρατία, η Ουγγαρία, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Τσεχική Δημοκρατία και η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρουν έκαστος τα σχετικά με τις αιτήσεις παρεμβάσεως δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 337 της 12.10.2015.

Προσφυγή της 27ης Ιουλίου 2016 — ΗΧ κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-408/16)

(2016/C 419/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ΗΧ (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωπος: S. Koehn, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη στο σύνολό της, να κρίνει όλους τους λόγους ακυρώσεως βάσιμους και να τους κάνει δεκτούς·
- να εφαρμόσει την ταχεία διαδικασία για την εκδίκαση της προσφυγής·
- αφενός, να αναγνωρίσει ότι οι προσβαλλόμενες νομικές πράξεις μπορούν να αποτελέσουν το αντικείμενο μερικής ακυρώσεως, καθότι το μέρος εκείνο των νομικών πράξεων, το οποίο θα πρέπει να ακυρωθεί, μπορεί να αποσπαστεί, αντιμετωπιζόμενο ως σύνολο, από τη νομική πράξη, και αφετέρου, συνακόλουθα, να ακυρώσει τις εξής πράξεις:
 - την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/850 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2016, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας, καθ' ό μέρος αφορά τον προσφεύγοντα, και
 - τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/840 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2016, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία, καθ' ό μέρος αφορά τον προσφεύγοντα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει οκτώ λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από πρόδηλη προσβολή του δικαιώματος κάθε προσώπου να μη δικάζεται ή να μην τιμωρείται ποινικά δύο φορές για την ίδια αξιόποινη πράξη (άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης).
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πρόδηλη προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος για δίκαιη δίκη.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από προσβολή του δικαιώματος για αποτελεσματική δικαστική προστασία.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από πλάνη εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε το Συμβούλιο.
6. Ο έκτος λόγος αντλείται από προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας καθώς και από παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της οικονομικής ελευθερίας.
7. Ο έβδομος λόγος αντλείται από προσβολή του δικαιώματος του προσφεύγοντος για ομαλές συνθήκες διαβίωσης.
8. Ο όγδοος λόγος αντλείται από πρόδηλη προσβολή του δικαιώματος του προσφεύγοντος για προστασία της υπόληψής του.

Προσφυγή της 28ης Ιουλίου 2016 — *Acquafarm* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-458/16)

(2016/C 419/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Acquafarm*, SL (Huelva, Ισπανία) (εκπρόσωπος: A. Pérez Moreno, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο αποζημίωση για τη ζημία που της προκλήθηκε από την έλλειψη συντονισμού στη δράση της διοικήσεως σχετικά με την εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας στην τοποθεσία *Gibraleón* (Huelva), η οποία θίγει σοβαρά τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της εν λόγω οντότητας, χορηγώντας της ενισχύσεις για την υλοποίηση έργου υδροκαλλιέργειας, το οποίο παράλληλα η Ευρωπαϊκή Ένωση καθιστά μη βιώσιμο λόγω της απαγορεύσεως εξαγωγής του είδους για την εκμετάλλευση του οποίου υλοποιείται η εγκατάσταση.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα εν προκειμένω είναι επιχείρηση με αντικείμενο την έρευνα, την καινοτομία και τη βιομηχανική ανάπτυξη υδατοκαλλιέργειας, που ιδρύθηκε το 2004 για την υλοποίηση έργου εκμετάλλευσης για την παραγωγή προϊόντων υδατοκαλλιέργειας με σκοπό την εκτροφή και εμπορία μαλακόστρακων *Cherax quadricarinatus* (αστακός γλυκού νερού). Για το έργο αυτό χορηγήθηκε η αντίστοιχη ενίσχυση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 498/2007 της Επιτροπής, της 26ης Μαρτίου 2007, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1198/2006 του Συμβουλίου για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας (ΕΕ 2007, L 120, σ. 1).

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται το άρθρο 340 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, κατά παραπομπή αυτού, το ισπανικό δίκαιο περί ευθύνης της διοικήσεως, σύμφωνα με τα άρθρα 106 του Συντάγματος και 139 και επόμενα του νόμου 30/92, της 26ης Νοεμβρίου, περί του νομικού καθεστώτος της δημόσιας διοικήσεως και της κοινής διοικητικής διαδικασίας [Ley 30/92 de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común].

Συναφώς, η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι:

- Οι χορηγηθείσες ενισχύσεις δαπανήθηκαν για την κατασκευή βιομηχανίας υδατοκαλλιέργειας, χωρίς ουδέποτε να προκύψει κώλυμα ούτε ως προς την εκτέλεση του έργου που υλοποιήθηκε με τις ενισχύσεις αυτές ούτε ως προς τις επενδύσεις που πραγματοποιήθηκαν.
- Ενώ το έργο βρισκόταν στο τελικό στάδιο υλοποίησης, η επιχείρηση έλαβε ειδοποίηση από την Αυστραλία ότι η εισαγωγή του εν λόγω είδους στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι δυνατή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον κανονισμό (ΕΚ) 1251/2008 της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 2008, για την εφαρμογή της οδηγίας 2006/88/ΕΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τους όρους και τις απαιτήσεις πιστοποίησης για τη διάθεση στην αγορά και την εισαγωγή ζώων υδατοκαλλιέργειας και προϊόντων τους στην Κοινότητα, καθώς και για την κατάρτιση καταλόγου ειδών-φορέων (ΕΕ 2008, L 333, σ. 41).
- Υπό τις συνθήκες αυτές, η επιχείρηση υπέστη πλήθος ζημιών, όπως φαίνεται από το αποδεικτικό υλικό που προσκομίστηκε, οι οποίες ανέρχονται συνολικά σε πέντε εκατομμύρια ευρώ.

Προσφυγή της 6ης Σεπτεμβρίου 2016 — Wabco Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-637/16)

(2016/C 419/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Wabco Europe (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: E. Righini και S. Völcker, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή ακύρωσης παραδεκτή·
- να ακυρώσει την απόφαση (1), είτε στο σύνολό της είτε εν μέρει· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους ακύρωσης.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζεται ότι η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί διότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομικά και πραγματικά σφάλματα τόσο κατά τον προσδιορισμό της προβαλλόμενης κρατικής ενίσχυσης όσο και κατά τον χαρακτηρισμό της ως καθεστώτος ενισχύσεων.

2. Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζεται ότι η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί διότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομικό και πραγματικό σφάλμα κρίνοντας ότι το μέτρο είναι επιλεκτικό κατά την έννοια του άρθρου 107 ΣΛΕΕ.
3. Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζεται ότι η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί διότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομικό και πραγματικό σφάλμα κρίνοντας ότι το μέτρο παρείχε στην προσφεύγουσα πλεονέκτημα κατά την έννοια του άρθρου 107 ΣΛΕΕ.
4. Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζεται ότι η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί διότι, λόγω της ανεπαρκούς και αντιφατικής της αιτιολογίας, στοιχειοθετείται παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ από την Επιτροπή.
5. Με τον πέμπτο λόγο υποστηρίζεται ότι η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί διότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της χρηστής διοίκησης, στον βαθμό που δεν εξέτασε προσεκτικά και αμερόληπτα όλα τα στοιχεία της υπόθεσης.
6. Με τον έκτο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε κατάχρηση εξουσίας θέτοντας, μέσω απόφασής της για κρατικές ενισχύσεις, μια *arm's length principle* [αρχή περί πλήρους και επί ίσοις όροις ανταγωνισμού].

(¹) Απόφαση C(2015) 9837 τελικό της Επιτροπής της 11ης Ιανουαρίου 2016 σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων μέσω απαλλαγής των πλεοναζόντων κερδών SA.37667 (2015/C) (πρώην 2015/NN), το οποίο εφαρμόζεται από το Βασίλειο του Βελγίου (στο εξής: απόφαση).

Αναίρεση που άσκησε στις 7 Σεπτεμβρίου 2016 η FV κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 28 Ιουνίου 2016 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-40/15, FV κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-639/16 P)

(2016/C 419/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: FV (Rhode-St-Genève, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 28ης Ιουνίου 2016 στην υπόθεση F-40/15·
- ως εκ τούτου, να δεχθεί τα υποβληθέντα πρωτοδικώς αιτήματα της ανααιρεσείουσας και, κατά συνέπεια,
 - να ακυρώσει την έκδοση αξιολογήσεως της ανααιρεσείουσας για το έτος 2013·
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα·
- να καταδικάσει το ανααιρεσίβλητο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναρέσεως της, η ανααιρεσείουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αναρέσεως αφορά το ότι η ανααιρεσιβαλλομένη απόφαση εκδόθηκε από δικαστικό σχηματισμό που συγκροτήθηκε κατά παράβαση του άρθρου 27, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του ΔΔΔ.

Η ανααιρεσείουσα εκτιμά ότι η εν λόγω παράβαση οφείλεται στο ότι η απόφαση 2016/454 του Συμβουλίου της 22ας Μαρτίου 2016, για τον διορισμό τριών δικαστών στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πάσχει λόγω αναρμοδιότητας, λόγω παραβάσεως των άρθρων 257 και 281 ΣΛΕΕ, λόγω παραβάσεως του παραρτήματος I του πρωτοκόλλου αριθ. 3 περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου, λόγω παραβάσεως του άρθρου 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ και λόγω παραβάσεως της αποφάσεως 2005/150/ΕΚ της 18ης Ιανουαρίου 2005, που αφορά τις προϋποθέσεις και τις λοιπές λεπτομέρειες που διέπουν την υποβολή και την εξέταση υποψηφιοτήτων για τον ορισμό δικαστών στο Δικαστήριο δημόσιας διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως αφορά παράβαση της υποχρέωσης ελέγχου, εκ μέρους του δικαστή του πρώτου βαθμού, της πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως, παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως την οποία υπείχε το αναιρεσίβλητο, παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως την οποία υπείχε ο δικαστής του πρώτου βαθμού, παραμόρφωση των στοιχείων της δικογραφίας και παράβαση του οδηγού βαθμολογίας.
3. Ο τρίτος λόγος αναιρέσεως αφορά παράβαση του καθήκοντος μέριμνας και παραμόρφωση των εγγράφων της δικογραφίας.

Προσφυγή της 11ης Σεπτεμβρίου 2016 — *Gamaa Islamya Egypte* κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-643/16)

(2016/C 419/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Gamaa Islamya Egypte* (Αίγυπτος) (εκπρόσωπος: L. Glock, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/1136 του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την ενημέρωση και τροποποίηση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2015/2430 (ΕΕ L 188 της 13.7.2016, σ. 21), καθόσον αφορά την *Gamaa Islamya Egypte*.
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/1127 του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/2425 (ΕΕ L 188 της 13.7.2016, σ. 1), καθόσον αφορά την *Gamaa Islamya Egypte*.
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει οκτώ λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 5, της κοινής θέσης του Συμβουλίου της 27ης Δεκεμβρίου 2001 για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (2001/931/ΚΕΠΠΑ, ΕΕ 2001, L 344, σ. 93· στο εξής: κοινή θέση 2001/931).
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσης 2001/931.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από πλάνη στην οποία υπέπεσε το Συμβούλιο σχετικά με το υποστατό των πραγματικών περιστατικών που προσάπτονται στην προσφεύγουσα.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από πλάνη εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε το Συμβούλιο σχετικά με τον χαρακτηρισμό της προσφεύγουσας ως «τρομοκρατικής οργάνωσης».
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 6, της κοινής θέσης 2001/931.

6. Ο έκτος λόγος αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης.
7. Ο έβδομος λόγος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.
8. Ο όγδοος λόγος αντλείται από μη προσηκούμενη κύρωση των αιτιολογικών εκθέσεων.

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Σεπτεμβρίου 2016 ο Erik Simpson κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 24 Ιουνίου 2016 στην υπόθεση F-142/11 RENV, Simpson κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-646/16 P)

(2016/C 419/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείων: Erik Simpson (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρέσει τη διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης («ΔΔΔ») της 24ης Ιουνίου 2016 στην υπόθεση F-142/11 RENV, Erik Simpson κατά Συμβουλίου, στο μέτρο που απορρίπτει το αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Δεκεμβρίου 2010 και καταδικάζει τον ανααιρεσείοντα στα δικαστικά του έξοδα και στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου·
- στο μέτρο που απαιτείται, να αναπέμψει την υπόθεση στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο· και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα των διαδικασιών.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναρέσεως ο ανααιρεσείων προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο αναρέσεως υποστηρίζει ότι, όσον αφορά την υποχρέωση αιτιολόγησης, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, παρέβη το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν αιτιολόγησε τη διάταξή του και παραμόρφωσε το περιεχόμενο των αποδεικτικών στοιχείων.
2. Με τον δεύτερο λόγο αναρέσεως υποστηρίζει ότι, όσον αφορά την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και την πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης παραμόρφωσε το περιεχόμενο των αποδεικτικών στοιχείων, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, παρέβη το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν αιτιολόγησε επαρκώς την προσβαλλόμενη διάταξη.

Αίτηση αναρέσεως που άσκησε στις 16 Σεπτεμβρίου 2016 η HD κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 21 Ιουλίου 2016 στην υπόθεση F-136/15, HD κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-652/16 P)

(2016/C 419/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: HD (Aach, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Bernard-Glanz, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα αίτηση αναιρέσεως παραδεκτή·
- να αναιρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 21ης Ιουλίου 2016, HD κατά Κοινοβουλίου (F-136/15)·
- να κάνει δεκτά τα ακυρωτικά αιτήματα που υπέβαλε πρωτοδίκως·
- να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως που υπέβαλε, η αναιρεσείουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αντλείται από παραμόρφωση των πραγματικών και των αποδεικτικών στοιχείων, από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και από παράβαση του κανονισμού (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 2001, L 8, σ. 1).
2. Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως αντλείται από έλλειψη αιτιολογίας της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

Προσφυγή της 20ής Σεπτεμβρίου 2016 — Villeneuve κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-671/16)

(2016/C 419/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Vincent Villeneuve (Μονπελλιέ, Γαλλία) (εκπρόσωπος: C. Mourato, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/303/15 (AD7), της 5ης Νοεμβρίου 2015, καθόσον αφορά τον προσφεύγοντα·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 134 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση δεν διευκρινίζει τους λόγους βάσει των οποίων κρίνεται ότι ο προσφεύγων δεν διαθέτει επαγγελματική πείρα στον τομέα του διαγωνισμού προκειμένου να του επιτραπεί η συμμετοχή στο επόμενο στάδιο του διαγωνισμού.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εκ μέρους της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού, καθόσον η αρχική εξακρίβωση της ελάχιστης απαιτούμενης επαγγελματικής πείρας στον τομέα του διαγωνισμού, στην οποία καλείται να προβεί η εξεταστική επιτροπή, δεν μπορεί να αφορά τη συνάφεια της εν λόγω πείρας με την προς πλήρωση θέση και τα κριτήρια επιλογής που έχουν τεθεί στο πλαίσιο αυτό, δεδομένου ότι το στάδιο του ελέγχου των προϋποθέσεων συμμετοχής εκτείνεται και στα επόμενα στάδια του διαγωνισμού.

3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 27 και 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, του άρθρου 5 του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ και των σημείων 2.3 και 2.4 των γενικών διατάξεων που έχουν εφαρμογή στους γενικούς διαγωνισμούς, καθώς και από διαδικαστικές πλημμέλειες και συνακόλουθη πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισεως των υποψηφίων όσον αφορά την επιλογή βάσει προσόντων.

Προσφυγή της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 — *Seigneur* κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-674/16)

(2016/C 419/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Olivier Seigneur (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Vandebussche και L. Levi, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

ως εκ τούτου:

- να ακυρώσει την απόφαση του Chief Service Officer (CSO), η οποία εκδόθηκε στις 29 Φεβρουαρίου 2016 κατόπιν εξουσιοδότησεως της εκτελεστικής επιτροπής και κοινοποιήθηκε στο προσωπικό στις 11 Μαρτίου 2016, περί μη χορηγήσεως στον προσφεύγοντα-ενάγοντα συμπληρωματικής αυξήσεως μισθού (ΣΜΑ) για το έτος 2016·
- να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της 5ης Ιουλίου 2016, η οποία παραλήφθηκε στις 13 Ιουλίου 2016·
- να διατάξει την αποκατάσταση της υλικής ζημίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος η οποία συνίσταται στην απώλεια ΣΑΜ το 2016 και εκτιμάται σε 52 920 ευρώ·
- να διατάξει αποζημίωση της ηθικής βλάβης του προσφεύγοντος-ενάγοντος η οποία εκτιμάται *ex aequo et bono* σε 15 000 ευρώ·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αφορά παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, παράβαση των άρθρων 12 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του άρθρου 51 των όρων απασχόλησης των υπαλλήλων της ΕΚΤ, προσβολή του δικαιώματος στην σταδιοδρομία και την προαγωγή, καθώς και παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου.
2. Ο δεύτερος λόγος αφορά αναρμοδιότητα του Chief Service Officer να αποφασίσει τη μη εφαρμογή της διαδικασίας την οποία προβλέπει η διοικητική εγκύκλιος αριθ. 1/2011 της 14ης Φεβρουαρίου 2011, περί συμπληρωματικών αυξήσεων του μισθού, έναντι του προσφεύγοντος-ενάγοντος.
3. Ο τρίτος λόγος αφορά έλλειψη διαβουλεύσεως με την επιτροπή προσωπικού.

Προσφυγή-αγωγή της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 — Bowles κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-677/16)

(2016/C 419/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Carlos Bowles (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωποι: L. Levi και M. Vandenbussche, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

ως εκ τούτου:

- να ακυρώσει την απόφαση του CSO, η οποία εκδόθηκε στις 29 Φεβρουαρίου 2016 κατόπιν εξουσιοδότησεως της εκτελεστικής επιτροπής και κοινοποιήθηκε στο προσωπικό στις 11 Μαρτίου 2016, περί μη χορηγήσεως στον προσφεύγοντα-ενάγοντα ΣΑΜ για το έτος 2016·
- να ακυρώσει την απόφαση περί απορριψεως της διοικητικής ενστάσεως της 5ης Ιουλίου 2016, η οποία παρήλφθηκε στις 13 Ιουλίου 2016·
- να διατάξει την αποκατάσταση της υλικής ζημίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος η οποία συνίσταται στην απώλεια ΣΑΜ το 2016 και εκτιμάται σε 49 102 ευρώ·
- να διατάξει αποζημίωση για την ηθική βλάβη του προσφεύγοντος η οποία εκτιμάται ex aequo et bono σε 15 000 ευρώ·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αφορά παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, παράβαση των άρθρων 12 και 21 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων («Χάρτης») καθώς και του άρθρου 51 των όρων απασχόλησης των υπαλλήλων της ΕΚΤ («όροι απασχόλησης»), προσβολή του δικαιώματος στη σταδιοδρομία και στην προαγωγή και παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου.
 - Ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι η απόφαση την οποία εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης («ΔΔΔ») στις 15 Δεκεμβρίου 2015 στην υπόθεση F-94/14, Bowles κατά ΕΚΤ δεν έχει έως σήμερα εκτελεστεί από την ΕΚΤ. Ειδικότερα, η εγκύκλιος αριθ. 1/2011 περί των συμπληρωματικών αυξήσεων μισθού («ΣΑΜ»), η οποία κριθike παράνομη από το ΔΔΔ, δεν αποσύρθηκε ούτε τροποποιήθηκε.
 - Περαιτέρω εκτιμά ότι, ελλείψει νομοθετικής τροποποιήσεως, οι εκπρόσωποι του προσωπικού οι οποίοι δικαιούνται ολική ή σημαντική απαλλαγή από την υποχρέωση για παροχή εργασίας τελούν εκ νέου σε κατάσταση κατά την οποία στερούνται της δυνατότητας μισθολογικής αυξήσεως και εξελίξεως στην επαγγελματική σταδιοδρομία, σε αντίθεση προς το λοιπό προσωπικό της ΕΚΤ.
 - Ακολούθως, εκτιμά ότι ο αποκλεισμός του από την συγκριτική αξιολόγηση κατά το πέρας της οποίας η ΕΚΤ αποφασίζει σχετικά με τη χορήγηση ΣΑΜ επηρεάζει τη νομιμότητα της αξιολογήσεως αυτής και ότι ο αποκλεισμός αυτός, ο οποίος είναι στην πράξη οριστικός, τον θέτει προφανώς σε μειονεκτική θέση και εισάγει δυσμενείς διακρίσεις εις βάρος του λόγω της ιδιότητάς του ως εκπροσώπου του προσωπικού πλήρους απασχολήσεως.
2. Ο δεύτερος λόγος αφορά αναρμοδιότητα του Chief Services Officer («CSO»), να αποφασίσει τη μη εφαρμογή της διαδικασίας που προβλέπει η εγκύκλιος αριθ. 1/2011 έναντι του προσφεύγοντος-ενάγοντος.

- Ο προσφεύγων-ενάγων εκτιμά ότι, πλην της αρμοδιότητας να αποφασίζει επί των προσώπων που λαμβάνουν ΣΑΜ, καμία άλλη αρμοδιότητα αφορώσα τη ΣΑΜ δεν μεταβιβάσθηκε από την εκτελεστική επιτροπή της ΕΚΤ στον CSO, και δη αυτή της τροποποίησης της εγκυκλίου αριθ. 1/2011 προκειμένου να αποκλεισθούν ορισμένοι υπάλληλοι από την εφαρμογή της.
 - Κατά συνέπεια, ο CSO ήταν αναρμόδιος να αποφασίσει για τη μη εφαρμογή της εγκυκλίου αριθ. 1/2011 έναντι του προσφεύγοντος-ενάγοντος, ενώ αυτή θα έπρεπε να είχε εφαρμοστεί έναντι του αν ο CSO είχε ενεργήσει σύμφωνα με τις αρμοδιότητες που του μεταβίβασε η εκτελεστική επιτροπή.
3. Ο τρίτος λόγος αφορά έλλειψη διαβουλεύσεως με την επιτροπή προσωπικού, και τούτο κατά παράβαση του άρθρου 27 του Χάρτη και των άρθρων 48 και 49 των όρων απασχόλησης.
- Ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει, τέλος, ότι εφόσον θεωρηθεί ότι η απόφαση του CSO τροποποιεί την εγκύκλιο αριθ. 1/2011, η απόφαση αυτή δεν αποτέλεσε αντικείμενο προηγούμενης διαβουλεύσεως με την επιτροπή προσωπικού. Δεδομένου ότι η διαβούλευση είναι υποχρεωτική πριν από οποιαδήποτε τροποποίηση της εγκυκλίου αριθ. 1/2011, η ΕΚΤ όφειλε να διαβουλευτεί με την επιτροπή προσωπικού όσον αφορά την εν λόγω τροποποίηση.

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Σεπτεμβρίου 2016 ο Sergio Siragusa κατά της διατάξεως που εξέδωσε στις 13 Ιουλίου 2016 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-124/15, Siragusa κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-678/16 P)

(2016/C 419/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Sergio Siragusa (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: T. Bontinck και A. Guillerme, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στην αναρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρέσει την, επιδοθείσα στις 14 Ιουλίου 2016, διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 13ης Ιουλίου 2016, Siragusa κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (F-124/15).
- να δικάσει την προσφυγή-αγωγή επί της ουσίας, αναιρώντας την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη.
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας και της κατ' αναίρεση δίκης.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσεώς του, ο αναιρεσείων προβάλλει έναν λόγο αναίρεσεως ο οποίος αφορά πλάνη περί το δίκαιο.

Υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά τον νομικό χαρακτηρισμό της από 11 Ιουλίου 2013 αποφάσεως του Συμβουλίου με την οποία εγκρίθηκε η πρόωρη συνταξιοδότησή του. Κατά συνέπεια, υποστηρίζει ότι πρέπει να γίνει δεκτό ότι η από 12 Νοεμβρίου 2014 απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής με την οποία απορρίπτεται η αίτησή του για πρόωρη συνταξιοδότηση αποτελεί βλαπτική πράξη με την οποία ανακαλείται η προγενέστερη πράξη με την οποία είχε γίνει δεκτή η αίτηση αυτή και όχι απόφαση που απλώς επιβεβαιώνει σιωπηρή απορριπτική απόφαση.

Ο αναρreseίων υποστηρίζει τέλος ότι, δεδομένου ότι η προσφυγή κατά της εν λόγω αποφάσεως της 12ης Νοεμβρίου 2014 ασκήθηκε εμπροθέσμως, είναι παραδεκτή και πρέπει να εξεταστεί επί της ουσίας.

Προσφυγή της 26ης Σεπτεμβρίου 2016 — Athletic Club κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-679/16)

(2016/C 419/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Athletic Club (Μπιλμπάο, Ισπανία) (εκπρόσωποι: E. Lucas Murillo de la Cueva και J. Luίs Carrasco, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρωθεί το άρθρο 1 της αποφάσεως της Επιτροπής C (2016) 4046 τελικό, της 4ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.29769 (2013/C) (πρώην 2013/NN) που χορηγήθηκε από την Ισπανία σε ορισμένους επαγγελματικούς αθλητικούς συλλόγους της Ισπανίας, κατά το μέτρο που αφορά τον αθλητικό σύλλογο Athletic Club,
- να ακυρωθούν τα άρθρα 4 και 5 της αποφάσεως της Επιτροπής C (2016) 4046 τελικό, της 4ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.29769 (2013/C) (πρώην 2013/NN) που χορηγήθηκε από την Ισπανία σε ορισμένους επαγγελματικούς αθλητικούς συλλόγους της Ισπανίας, κατά το μέτρο που διατάσσεται η ανάκτηση της ενισχύσεως που φέρεται να έχει χορηγηθεί στον Athletic Club και η κατάργηση του καθεστώτος επιβολής φόρου εταιρειών επί των μη κερδοσκοπικών οντοτήτων στο οποίο υπέκειτο ο Athletic Club.
- Να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής C (2016) 4046 τελικό, της 4ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA. 29769 (2013/C) (πρώην 2013/NN), που χορηγήθηκε από την Ισπανία σε ορισμένους επαγγελματικούς αθλητικούς συλλόγους της Ισπανίας. Όσον αφορά τον προσφεύγοντα, η ενίσχυση συνίσταται στο φορολογικό όφελος που θα αποκόμιζε για το επίμαχο χρονικό διάστημα, λόγω της φορολογησεως του ως μη κερδοσκοπικής οργανώσεως και όχι με βάση τον γενικό συντελεστή φόρου εταιρειών.

Προς επίρρωση της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ
 - Προβάλλεται συναφώς ότι, στο γεωγραφικό πλαίσιο αναφοράς (Vizcaya), το επίμαχο μέτρο δεν μπορεί να κριθεί ως επιλεκτικό μέτρο, δεδομένου ότι όλοι οι αθλητικοί σύλλογοι συνιστούν μη κερδοσκοπικές οντότητες υποκειμένες στο ίδιο φορολογικό καθεστώς και στον ίδιο συντελεστή φόρου εταιρειών.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
 - Προβάλλεται συναφώς ότι η διαφορά στο φορολογικό καθεστώς στο οποία υπόκεινται οι μη κερδοσκοπικές οντότητες και οι ανώνυμες εταιρείες είναι δικαιολογημένη λόγω των ουσιωδών διαφορών μεταξύ των δύο οντοτήτων.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
 - Προβάλλεται συναφώς ότι το επίμαχο μέτρο δεν προκαλεί στρέβλωση του ανταγωνισμού ούτε επηρεάζει τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.

4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από την παράβαση των άρθρων 108 ΣΛΕΕ, 1, στοιχείο β', σημείο i, 17, 18 και 19 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1).
- Προβάλλεται συναφώς ότι στην περίπτωση που το επίμαχο μέτρο χαρακτηριστεί ως κρατική ενίσχυση, τότε θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να τύχει της ίδιας μεταχειρίσεως που επιφυλάσσεται για τις υφιστάμενες ενισχύσεις.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ και του άρθρου 41, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Ο προσφεύγων διατείνεται συναφώς ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει έλλειψη αιτιολογίας, κατά το μέτρο που δεν εξέτασε ουσιώδεις απαιτήσεις του ορισμού της κρατικής ενισχύσεως και δεν απάντησε στους εύλογους ισχυρισμούς των ενδιαφερομένων μερών, γεγονός που συνιστά παράβαση των βασικών κανόνων περί κατανομής του βάρους αποδείξεως.

Προσφυγή της 3ης Οκτωβρίου 2016 — Enoitalia κατά EUIPO — La Rural Viñedos y Bodegas (ANTONIO RUBINI)

(Υπόθεση T-707/16)

(2016/C 419/74)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Enoitalia, Corte Vigna, Baldo, Belvino, Ca' del Lago, Invino, Vinuva, Cantine Borsari, Ca' Montini, E.I., Enoi, V.E.B., Cbe, Ca.Pi SpA (Enoitalia SpA) (Calmasino di Bardolino, Ιταλία) (εκπρόσωπος: S. Rizzo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών: La Rural Viñedos y Bodegas SA Ltda (Capital Federal, Αργεντινή)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενόπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «ANTONIO RUBINI» — Υπ' αριθ. 9 526 955 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενόπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Ιουνίου 2016 στην υπόθεση R 1085/2015-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.
-

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL